DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 153. Sobota, 13 (25) Lipca. 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.—Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 12 (24) Lipca

Zastępstwo. — Najjaśniejszy Pan w dniu 19 czerwca r. b., Najwyżej rozkazać raczył: na czas zarządu przez towarzysza ministra finansów ministerstwem finansów, objąć spełnianie obowiązków towarzysza ministra finansów dyrektorowi wydziału handlu i przemysłu tajnemu radcy *Bułowskiemu. (Siew. Pocz.).*

Najjaśniejszy Cesarz, na przedstawienie Jenerał Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem, Najmiłościwiej raczył, na dniu 28 czerwca r. b., mianować lekarza włocławskiego szpitala powiatowego i włocławskiego gimnazjum realnego, doktora medycyny Władysława *Ostrowskiego*, za odznaczającą się gorliwością służbę jego, kawalerem orderu św. Anny klasy 3-ej.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Lipca r. b., w ilości rsr. 16 kop. 67, Józefie *Przedpełskiej*, właścicielce wsi Ważynko, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Białyszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 1,913 kop. 40, Leopoldowi *Mieczkowskiemu*, właścicielowi dóbr Michałowice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Pruszków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,576 kop. 17, Joannie *Truszkowskiej*, właścicielce dóbr Piotrków, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Sieradkim, Gminie Wierzchy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,769 kop. 83, Antoniemu *Pawłowskiemu*, właścicielowi dóbr Wola-Potocka, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Janowskim, Gminie Potok-wielki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,430 kop. 12, Stanisławowi *Englert*, właścicielowi dóbr Raciborowice, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminie Bogusławice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,447 kop. 31, Władysławowi *Jasieńskiemu*, właścicielowi wsi Rogoźniczko, położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Radinskim, Gminie Żerocin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 574 kop. 10, *Jabłonowskim*, właścicielom dóbr Pniewo-Czeruchy, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; - w ilości rsr. 73 kop. 33, Janowi *Janowskiemu*, właścicielowi części wsi Purzyce-pomiany, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Grudnik, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 73 kop. 33, Romanowi *Milewskiemu*, właścicielowi części wsi Strzeszewo-duże, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Góra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 104,303 kop. 84, Hr. Andrzejowi *Zamojskiemu*, właścicielowi dóbr Jadów, położonych w Gubernjach Warszawskiej i Siedleckiej, Powiatach Radiminskim i Węgrowskim, Gminach Jadów, Pogorzelec, i Łojki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,428 kop. 3, *Słupskim*, właścicielom dóbr Wólka-przekory, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pułtuskim, Gminie Leszczydół, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 11,688 kop. 57, Sukcesorom Witolda *Kisielnickiego*, właścicielom dóbr Korzeniste, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Kolneńskim, Gminie Stawiski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 67 kop. 23, Józefowi *Klepockiemu*, właścicielowi dóbr Skibniew, położonych w Gub. Siedleckiej, Pow. Sokołowskim, Gminie Olszew, wysłane zostało do Kasy Gubern. Siedleckiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 4,217 kop. 50, Józefowi *Zukowskiemu*, właścicielowi dóbr Niedeżów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Tomaszowskim, Gminie Typin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 1,271 kop. 31, Antoniemu *Grabowskiemu*, właścicielowi dóbr Michałowo-wielkie, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Dmochy-glinki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 19,788 kop. 73, Ksaweremu *Gałęzowskiemu*, właścicielowi dóbr Guszynne, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Cholmskim, Gminie Dorogusk, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,754 kop. 17, Klasztorowi Zwierzynieckich Zakonnic Norbertanek w Krakowie, z dóbr Pobiednik-wielki, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Igołomja, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 37 kop. 44, Franciszce *Rzeszotarskiej*, właścicielce części wsi Żurawinek, położonych w Gub. Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Bożewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 318 kop. 88, sukcesorom Ludwika *Śniechowskiego*, właścicielom dóbr Kaźmirzew, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypinskim, Gminie Sokołowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 94 kop. 84, Cyprjanowi *Chodubskiemu*, właścicielowi dóbr Umienino-Łubki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Zągoty, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 211 kop. 83, Ludwice *Zielińskiej*, właścicielce dóbr Mjakowo, położonych w Gubernji Pło-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Dnia 12 (24) lipca.

I znowu przedstawiono na scenie Rozmaitości nową komedję! Wprawdzie, jest to raczej tylko drobny kaprys sceniczny, trwający około pół godziny—lecz za to, od podniesienia aż do zapadnięcia kurtyny, można a nawet trzeba się bawić koniecznie, patrząc na arcy udatne sytuacje, żwawą akcję i słuchając dowcipnych słówek rozsianych tam hojnie. Komedja ta, jeżeli już takim tytułem uzurpowanym, mianować ją musimy, obok wyliczonych już wyżej przymiotów, ma to do siebie, że wymaga od artystów gry nadzwyczaj starannej i wykończonej w szczegółach, tak jednakże, iżby ani tej staranności, ani wykończania widać nie było. Słowem, ma to być improwizacja, lecz nie z pamięci. Treść sztuki—żadna. Dwie kobiety, z modnego świata, peruwianka Sylvia, (pani Palińska) i szwedzka hrabina (pani Łapińska), kochają się w jednym człowieku, hrabi de Trany (p. Tatarkiewicz). Spotkawszy się u wód, przypadkiem,—z początku bardzo harmonizują z sobą, chociaż ich charaktery są jak ogień z wodą, z sobą przeciwne. Następnie, gdy się dowiadują, że są rywalkami, o serce pana de Trany—harmonja ta znika, a natomiast projektuje się pojedynek. Szczęściem, obydwom damom, przychodzi na myśl że mogą się pokaleczyć tylko zamiast zabić—a ponieważ żadna z nich nie chce mieć uciętego nosa lub szramy na pięknem licu, przeto zarzucają myśl pojedynku, a za to, postanawiają zwalczyć się nawzajem, gotowością do poświęceń dla przedmiotu swojej miłości. Jakoż, każda z nich wylicza z kolei, co zdolną jest w danej chwili uczynić dla hrabiego Trany..., którego właśnie spostrzegły przez okno jadącego konno, z całym wdziękiem dystyngowanego sportsmana. Lecz hrabia, który, snać uwiadomiony (choć nie wiadomo przez kogo) o obecności i sporze dwóch rywalek, pragnąc przekonać się która z nich istotnie go kocha, wbiega na scenę i niby wypadkiem upada na podłogę i to w pozie nader ucieszuej, w której też pozostaje długo, patrząc na obiedwie panie, śmiejące się do rozpuku z biednego, bo już ośmieszonego kochanka. Rozumie się, że hrabia, przekonawszy się że ani peruwianka, ani szwedzka hrabina, nie kochają go, gdyż zamiast współczucia, upadek jego śmiech w nich tylko wywołał—powstaje i zawiadamia zdumione damy o swoim niewinnym podstępie, poczem oddala się na zawsze. A rywalki? Ba! i one także nie wzięły zbyt do serca utraty amanta, o którego posiadanie przed chwilą, gotowe były strzelać się na nowo i przy rozstaniu w najlepszej przyjaźni zawiadamiają się wzajemnie, o rodzaju i kolorze sukien, jakie przywdzieją tego-jeszcze wieczoru.

Z przytoczonej treści widocznem jest, że cała osnowa sztuki składa się ze sceny pomiędzy peruwianką a szwedką, gdyż hrabia Trany jawiąc się przez chwilę tylko na scenie, zwłaszcza w pozie tak ekscentrycznej, jest tylko rodzajem „żywego obrazu”, zakończającego widowisko... Otóż, w dobrem odegraniu tej sceny, trwającej przez całą sztukę, leży wszystko. Pani Palińska, artystka znakomita, odegrała swoją rolę z ogniem, żwawością i szybkością akcji taką, jakby istotnie tylko co przybyła na scenę z krainy złota i brunetek. P. Łapińska utrzymała się również szczęśliwie w powolnym, jakby limfatycznym charakterze szwedki, a te dwa przeciwieństwa utworzyły wyborny efekt. Słowem, „Takie wszystkie”, choć nie zgadzamy się, aby istotnie wszystkie były takiemi... jako obrazek sceniczny, jako drobnostka napisana z talentem i dowcipem—odegrana tak starannie, są wcale dobrym dla sceny nabytkiem i utrzymają się na niej długo. Przekładem tej komedyjki przysłużył się repertuarowi sceny, p. Leon Sygietyński, znany już zdawna tłómacz.

Oprócz tej nowej sztuczki, mieliśmy jeszcze na tej samej scenie nowość w dawnej, ale wybornej komedji „Helena de la Séigliere”. Nowość tę stanowił trzeci debiut p. Gąsowicz, która odegrała tu rolę tytułową. Wprawdzie, p. Gąsowicz i tym razem dowiodła, iż posiada rzeczywiście talent sceniczny—lecz znajdujemy rolę margrabianki Heleny, nie tyle już zgodną z usposobieniem artystki, jak np. była „Lektorka”. Zresztą, obok tak błyszczących efektem ról margrabiego i adwokata, a nawet i dwóch drugich, także dość wyrazistych, postać Heleny, rzadko ma sposobność uwydatnić się bardzo... Przyznajemy też, że

ckiej, Powiecie Płockim, Gminie Ramutówko, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 311 kop. 80, Ludwikowi *Świderskiemu*, właścicielowi wsi Józefów, położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Ossówko, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,682 kop. 15, Antoniemu *Klimkiewicz*, właścicielowi dóbr Leszczyno-Szlacheckie, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Kleniewo, wysłane zostało do Kasy Gubern. Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rubli srebrem 18 kopiejek 83, Jakóbowi *Jankowskiemu*, właścicielowi części wsi Szymany, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Bgusze, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 596 kop. 55, *Szymanowskim*, właścicielom części wsi Szymany, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Bgusze, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 18 kop. 33, Julianowi *Sokolnickiemu*, właścicielowi części wsi Baby, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Ojżeń, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 66 kop. 67, Janowi *Rydzewskiemu*, właścicielowi wsi Rajgrodzik, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Przestrzele, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 66 kop. 67, *Rydzewskim*, właścicielom wsi Rajgrodzik, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Przestrzele, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 63 kop. 44, Marjannie *Zglinickiej*, właścicielce części wsi Ważynko, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Białyszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 18 kop. 33, Sewerynowi *Artuchowskiemu*, właścicielowi dóbr Krzywanice, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Gora, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Warszawski Ober-Policmajster. — Stosownie do zatwierdzonej przez b. radę administracyjną instrukcji o prowadzeniu ksiąg ludności w Warszawie, sprzedaż druków i kartek meldunkowych, potrzebnych dla tej czynności, należy do komisarzy cyrkułowych; tymczasem doszło do mojej wiadomości, że niektórzy z handlujących i osoby prywatne, trudnią się sprzedażą kartek meldunkowych.—Poleciwszy jednocześnie policji wykonawczej ściśle przestrzegać, ażeby sprzedaży powyższej pod żadnym pozorem nikt nie prowadził i ażeby o przekraczających w tym względzie donoszono mnie dla powołania do odpowiedzialności; uprzedzam wszystkich właścicieli i rządców domów, że poczynając od dnia dzisiejszego, sprzedaż kartek meldunkowych po 1 ½ kop. za sztukę i druków na raporta o osobach ubyłych po kop. 1 za arkusz, pojedynczo i paczkami obejmującemi po 25, 50 lub 100 sztuk, bez przerwy uskuteczniać się będzie w cyrkułach, w moim zaś zarządzie sprzedawane będą tylko książki meldunkowe.

W rozkazie Warszawskiego Ober Policmajstra do policji wykonawczej, zamieszczono: mając na względzie, że w obecnej porze upałów, wszelkiego rodzaju nieczystości ulegają szybkiemu rozkładowi i zarażając powietrze, szkodliwie oddziaływają na zdrowie mieszkańców, polecam komisarzom cyrkułowym ściśle przestrzegać, ażeby wszystkie place i rynki, zaraz po ukończeniu targu, jak najakuratniej były zamiecione i utrzymywane ciągle w należytej czystości, jak niemniej, ażeby w jatkach rzeźniczych, przy zachowaniu szczególnej ścisłości porządku, każdodziennie trzy razy to jest o godzinie 5-ej z rana, w południe i o 7-ej wieczorem, wszystkie ścieki i rynsztoki przemywane były roztworem koperwasu, a to pod surową odpowiedzialnością tak utrzymujących jatki, jako i miejscowych rewirowych naczelników.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 7 (19) Lipca roku bieżącego włącznie, wydała książeczek nowych 55, na które tudzież na dawniejsze w 348 wnioskach złożono rub. sr 8,026 kop. 5. Na żądanie zaś 92 Uczestników (prócz procentu rsr. 56 kop. 80 ½ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 5,439 kop. 99 i umorzyła książeczek 44. Przeto uczestników 18,452, posiada kapitał rub. sr. 632,612 kop. 7 ½.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 12 (24) Lipca.

Według ostatnich wiadomości z Austrji, komisja sejmu węgierskiego, dopiero w zeszłą sobotę, na wniosek prezesa gabinetu p. Andrassy, przyjęła z bardzo nieznacznemi zmianami projekt do prawa o organizacji armji, i w swem sprawozdaniu zaleci sejmowi jego zatwierdzenie; chociaż to prawo ma jeszcze być roztrząsane w wydziałach sejmu węgierskiego, ostateczne jego przyjęcie tembardziej jest niewątpliwe, że mniejszość w komitecie wyrzekła się myśli złożenia izbie oddzielnego swego sprawozdania. Tym sposobem usunięty został jeden z ważniejszych powodów do obaw. Jednocześnie z Pesztu podają treść sprawozdania delegacji węgiersko-kroackiej, w przedmiocie uregulowania stosunków pomiędzy temi dwoma królestwami. Miasto Fiume wraz z wybrzeżem, według tej umowy, zostało wyłączone z terytorjum królestwa kroacko dalmackiego. Mniej pomyślne są wiadomości z zachodniej połowy państwa austrjackiego. W Czechach w zeszłą niedzielę, wbrew zakazowi, odbyło się kilka meetingów ludowych, a w Trjeście wzburzenie nie ustało. Wiedeńska *Die Presse* donoszą, nie wiadomo z jakiego źródła, że czesi zamierzają przestać płacić podatki, grozi użyciem przeciwko nim środków nadzwyczajnych.

Przed niedawnym czasem rozpuszczone były pogłoski o tworzeniu się zbrojnych band w księztwach naddunajskich, którym to pogłoskom stanowczo i urzędownie zaprzeczono z Bukaresztu, kiedy tymczasem dzienniki nieprzychylne rządowi rumuńskiemu, oskarżały go o popieranie knowań. Teraz z Bukaresztu donoszą o uzbrojeniu się bandy około 100 włościan bulgarskich w dobrach hr. Stirbeja, jednego z najznakomitszych członków stronnictwa bojarów wołoskich. W obec niedawnego rozwiązania senatu i usiłowań gabinetu rumuńskiego, w celu wyłączenia z senatu przy nowych wyborach wspomnionego stronnictwa bojarów, można niejako wnosić, że stronnictwo to, chciało zapomocą zbrojenia band wprowadzić rząd w kłopot, budząc przeciwko niemu nieufność Turcji. Tymczasem zamiary te niepowiodły się, gdyż rząd rumuński bezzwłocznie porozumiał się z nadgranicznemi władzami tureckiemi w celu zapewnienia spokojności nad dolnym Dunajem.

Według dziennika trjesteńskiego *Clio*, lord Erskine, poseł angielski w Grecji, który niedawno udawał się na wyspę Kandję, złożył swemu rządowi obszerny raport o sprawie kandjockiej, wykazując liczne i nieprzełamane przeszkody, jakie musiałaby przezwyciężyć Porta dla uspokojenia Kandji i zapewniając, że stronnictwo żądające wcielenia Kandji do Grecji, jest daleko silniejsze niż powszechnie mniemają w Anglji. Wiadomość ta jest dość prawdopodobną, a przychylność jaką rząd angielski okazuje dla Porty, powinnaby go skłonić do wzięcia pod rozwagę niedogodności dla spokojności całego państwa, jakie wynikają z zbyt długiego trwania rozruchów w jednej jego prowincji.

Z powodu wiadomości o opuszczeniu przez jenerała Prima Anglji, gabinet hiszpański jest w wielkiej niespokojności, tak iż, jak zapewniają, zamierza ogłosić stan oblężenia.

Dziennik *Epoca* wyjaśnia nakoniec powody przesilenia gabinetowego w Portugalji, które trwa tam dotąd. Gabinet p. Avila spotkawszy w kortezach wielki opór przeciwko swym planom finansowym, powziął zamiar odroczyć kortezy do jesieni. Król jednak nie chciał przyjąć na siebie odpowiedzialności, ponieważ budżet na rok bieżący jeszcze nie był zatwierdzony, i za wnioskiem rady stanu oświadczył się przeciwko zamiarowi gabinetu Avila, który w skutku tego podał się do dymisji. Książę Loulé zrzekł się misji utworzenia gabinetu, skoro znaczna liczba deputowanych oświadczyła zamiar stawiania mu oporu, z powodu zeszłorocznych jego planów finansowych, które w całym kraju wywołały takie niezadowolnienie. Obecnie król zwołał radę stanu dla zasięgnięcia jej zdania.

Senat washingtoński przyjął bil wyłączający od udziału w wyborze prezydenta, stany buntownicze, które nieprzyjęły jeszcze bilu rekonstytucyjnego i tym sposobem nie zostały dopuszczone do kongresu. Tylko cztery stany utracą prawo uczestniczenia w tym wyborze, ale może one właśnie przeważyłyby szalę, gdyż na północy, o ile można wnosić, siły demokratów i radykalistów są prawie równe.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Belgrad, *23 (11) lipca.* Proces przeciwko mordercom księcia, w dalszym ciągu się rozpoczął. Prokurator wnosi karę śmierci na Miłosiewicza, Szymona i Swiętozara Nienadowiczów, zaś dwudziestoletniego więzienia na Karagieorgiewicza i jego sekretarza.

Bukareszt, *23 (11) lipca.* Wybory do senatu w pierwszem kolegjum, wypadły na korzyść rządu.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Belgrad, 21 (9) lipca.* Dla wzniesienia pomnika na cześć zmarłego księcia, oraz dla zbudowania kościoła pamiątkowego w tem miejscu, w którem książę padł ofiarą sprzysiężenia, utworzony został w Belgradzie komitet centralny, który wydał odezwę do narodu względem składania ofiar na ten cel. We wszystkich gminach mają być utworzone podkomitety, które będą zbierać ofiary i odsyłać takowe do komitetu centralnego. Utworzony w Belgradzie podkomitet złożony z 30 członków, począł od wczoraj zbierać ofiary. Znany patrjota Misza Anastazjewicz ofiarował 300 dukatów. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 21 (9) lipca.* *Pays* ogłasza proklamację komitetu stronnictwa czynu w Paryżu, datowaną 24-go czerwca r. b. Proklamacja ta, obejmująca bardzo gwałtowne napaści na cesarza, szerzona jest potajemnie i przysłaną została dziennikowi *Pays* w kopercie.—Książę Napoleon przybył wczoraj na wyspę Maltę i udał się niezwłocznie w dalszą podróż w stronę północną. (*Wolffs T B.*)

* *Florencja, 21 (9) lipca.* Trudności na jakie rząd natrafiał w kwestji wydzierżawienia monoplu tabacznego, zostały obecnie stanowczo usunięte. Deputowany Martinelli, przeznaczony na referenta w tej kwestji, złoży za kilka dni w izbie swe sprawozdanie, poczem rozpoczną się niezwłocznie rozprawy. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 22 (10) lipca.* Podług *Neue fr. Presse*, minister skarbu ułożył projekt budżetu na r. 1869, przedstawiający równowagę pomiędzy dochodami i wydatkami, bez podwyższania podatków i bez uciekania się do pożyczki. (*Tamże*).

---

p. Gąsowicz za słabo powiedziała piękny perjod, przy stole, w akcie pierwszym, gdy mówi o nieobecnym Henryku Stemplie i jego czerwonej wstążce. Perjod ten, dawniej zawsze wywoływał oklaski, obecnie przeszedł w milczeniu. W każdym razie, i ten trzeci debiut p Gąsowicz, uważamy za pomyślny dla niej, zawsze utrzymując, że artystka ta wszedłszy do składu tutejszego teatru, wzmocniłaby istotnie jego personel dramatyczny.

Ostatnim i najświeższym faktem z dziejów sceny—jest wczorajsze wystąpienie pani Jakowickiej w „Trawiacie." Artystka ta, o której pięknym głosie i wysokiem ukształceniu muzykalnem, tylokrotnie już pisaliśmy, zgodnie z opinją prasy zagranicznej, odśpiewała wczoraj wdzięczną partję Violetty z trudną do opisania perfekcją. Były chwile, w których, pani Jakowicka przypominała nam nawet pannę Artôt w tej partji! Wyższej nad tę pochwały, oddać jej nie możemy. Publiczność zachwycona, hucznemi oklaskami okrywała artystkę, a w akcie czwartym ofiarowała jej wieniec z kwiatów. Filleborn, który, w pierwszych dwóch aktach, zdawał się być w niezbyt szczęśliwej dyspozycji głosu, w trzecim, odzyskał nagle wszystkie swoje zasoby i wywołał grzmoty oklasków, towarzyszące mu już do końca opery. *Al.*

* *Praga, 21 (9) lipca.* Ponieważ policja miejscowa zabroniła po kilkakrotnie otwierać sklepy w niedzielę, przeto liczni kupcy wystósowali do gremium handlowego prośbę o przedsięwzięcie stosownych środków dla przywiedzenia do skutku praw międzywyznaniowych. (*Die Presse*).

* *Praga. 21 (9) lipca.* Ajenci policyjni usuwali dziś popszylepiane na rogach ulic plakaty czeskie, jeden obejmujący *pereat* dla Beusta, drugi zaś *pereat* na intencję, której nie można tu powtórzyć. Plakaty te podpisane były przez „dwóch z Cybulki." (*Tamże*).

* *Peszt, 21 (9) lipca.* W sprawie zamordowania Beniczky'ego, nie dowiedziano się jeszcze nic stanowczego, pomimo, iż poszukiwane jest indiwiduum, które podejrzane jest o mord z powodu jego własnego oświadczenia i które zbiegło. Obiega pogłoska, że otrzymano z Florencji wiadomości dotyczące Beniczky'go. Przypuszczenie, że Beniczky zniki z powodu własnych interesów materjalnych, jest całkiem bezzasadne. (*Tamże*).

* *Trjest, 21 (9) lipca.* W tutejszym porcie i w Pola spodziewane jest za kilka dni przybycie eskadr ruskiej i angielskiej. (*Tamże*).

* *Lizbona, 20 (8) lipca.* Przesilenie ministerjalne trwa jeszcze. P. Sa da Bandiera nie przyjął misji utworzenia nowego gabinetu. Biskup z Viseu doradził królowi zwołać radę stanu, która zgromadzi się dziś W kraju panuje spokojność. (*Cor. Hav. Bul*).

* *Bukareszt, 21 (9) lipca.* Z 33 senatorów, których wybrało drugie kolegjum wyborcze, 23 należy do stronnictwa czerwonego. (*Cor. B.*)

* *Berlin, 22 (10) lipca. Prov. Corr.* donosi: Stan zdrowia Bismarcka jest pomyślny; spodziewać się można zupełnego przywrócenia jego zdrowia. (*Wolffs T. B.*)

* *Cork, 21 (9) lipca.* Książę Napoleon w przejeździe przez Syra, przyjmował deputację kandjotów, która upraszała o pomoc Francji. Książę odpowiedział z wielką ostrożnością. (*Cor. H. B.*)

* (Wiadomości gospodarskie). Podług korespondencji z pod Gór S-to-Krzyzkich (pow. olkuski gub. kielecka) z d. 30 czerwca (12 lipca) r. b., śnieć w pszenicy w tamtej okolicy na dobre się rozszerzyła i gdzie bujniejszy porost tam większa. Co do zarazy na kartofle, tej dotąd jeszcze nigdzie nie dostrzeżono. Od dwóch tygodni panują tu ciągłe deszcze, czasami nawalne z piorunami, lecz bez gradów, o wielkich ztąd klęskach nie słychać; miejscami tylko w górach i wąwozach popsuły grunta, pozrywały groble i szluzy. Opóźnieni w sprzętanie siana i koniczyny, a tych niewielu, doznali znakomitych strat, szczególniej koniczynę trudno już będzie dosuszyć. Żniwa zbliżają się, wyczekują dla tego z upragnieniem stałej pogody. Ceny zboża jak zwykle, w przedżniwiu zbiorów nowych, nieustalone.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, Efroim Klein, lat 80 liczący, w domu pod N. 27/3106 przy ulicy Pańskiej, właściciela tegoż domu zamieszkały, z niewiadomej jeszcze przyczyny, przez powieszenie się w komórce, życie sobie odebrał. O wypadku tym sąd zawiadomiono, i zarządzono dochodzenie ze strony policji powodu samobójstwa.

* ***Kursa monet zagranicznych w Warszawie.***

Za talar *wczoraj* rs. 1 kop. 10	*dziś* rsr. 1 kop. 10.
Za frank „ — „ 30	„ — „ 30.
Za złoty reń. „ — „ 67	„ — „ 67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Podróż Najdostojniejszych Osób). Gazeta *Kaukaz* z 21 czerwca (3 lipca) donosi: Wczoraj miasto Tyflis miało zaszczyt i szczęście powitać Najdostojniejszego podróżnego, Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, Który przybył razem z Najdostojniejszym Namiestnikiem kaukazkim, Jego Cesarską Wysokością Wielkim Księciem Michałem Mikołajewiczem. Ich Cesarskie Wysokoście wyjechali z Władikaukazu 19 czerwca (1 lipca), o godzinie 11-ej zrana, raczyli przenocować w Mletach i przybyli pomyślnie do Tyflisu 20 czerwca (2 lipca), o godzinie 7-ej po południu. Za obrębem miasta, koło gmachu laboratorjum, oczekiwali na Ich Cesarskie Wysokoście, konno: komendant tyfliski, starszy policmajster tyfliski, adjutanci i zostający do szczególnych poruczeń przy głównodowodzącym armją kaukazką. Przesiadłszy się do powozu miejskiego, Ich Cesarskie Wysokoście, w towarzystwie wyż wspomnionych osób, raczyli wjechać do miasta i udali się do Sjońskiego soboru katedralnego. W pobliżu soboru, Ich Cesarskie Wysokoście raczyli wyjść z powozu i przyjąć chleb i sól, podane przez głowę miejskiego i przez znakomitszych obywateli miasta Tyflisu. Ich Cesarskie Wysokoście, Którym towarzyszyły ogromne masy ludu, weszli do soboru, gdzie najprzewielebniejszy Euzebjusz, egzarcha Gruzji, w asystencji duchowieństwa, oraz w obecności wyższych urzędników cywilnych i dam, przyjął Ich Cesarskie Wysokoście z krzyżem i wodą święconą. Po odprawieniu nabożeństwa dziękczynnego, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książe Aleksy Aleksandrowicz raczył ucałować obrazy miejscowe, poczem najprzewielebniejszy egzarcha pobłogosławił Najdostojniejszego podróżnego obrazem Zbawiciela. Z soboru, Ich Cesarskie Wysokoście udali się do pałacu, gdzie stała, jako warta honorowa, kompanja 1-go batajonu kaukazkiego saperów Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, i gdzie przedstawiali się jenerałowie, sztab i oberoficerowie. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książe Aleksy Aleksandrowicz, po przyjęciu przedstawień i warty honorowej, raczył wejść do pałacu. Powitanie Wysokiego Gościa nie miało charakteru urzędowego i cała ludność miasta wyszła, ażeby powitać i widzieć młodą latorośl Najdostojniejszego Domu — syna tego Cesarza, do Którego z miłością i ufnością zwrócone jest serce narodu ruskiego, serce wszystkich plemion, które weszły do składu naszej wielkiej, państwowej rodziny! Wieczorem miasto było wspaniale iluminowane.

* (Stypendja dla szkoły rzemieślniczej). *Siew. Pocz.* donosi: Zgromadzenie starszych petersburgskiego stanu rzemieślniczego, na pamiątkę dnia urodzenia Jeg Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza, uchwaliło: ustanowić przy aleksandrowskiej szkole rzemieślniczej, kosztem sum kasy rzemieślniczej, dziesięć stypendjów dla dzieci najuboższych rzemieślników. Po najpoddanniejszem przełożeniu o tem przez ministra spraw wewnętrznych, Najjaśniejszy Cesarz, na dniu 28 czerwca, Najwyżej rozkazać raczył: „podziękować i wykonać".

* (Poświęcenie świątyni prawosławnej w gub. witebskiej). Dziennik miejscowy donosi: Oddany pod zarząd djecezjalny gmach zwiniętego kościoła czasznickiego, po obejrzeniu go przez miejscowego najprzewielebniejszego biskupa, obrócony został na cerkiew prawosławną. Poświęcenie tej cerkwi dokonane z stało, po udzieleniu błogosławieństwa przez najprzewielebniejszego biskupa Sawwę, 21-go czerwca, przez dziekana czasznickiego, księdza Piotra Kisiela, w asystencji czterech sąsiednich księży parafialnych. Świątynia ta poświęconą została pod wezwaniem św. wyznawcy i cudotwórcy Mikołaja.

* (Nawrócenie). W *Sowrem. Izwiest.* piszą, że były archimandryta białokrynicki Geronejusz, który razem z innymi duchownymi białokrynickiemi Pawłem, Onufrym i Olimpjuszem, gorliwy brał udział w utwierdzaniu tak zwanego austrjackiego duchowieństwa, przed pół już rokiem przyłączył się do cerkwi prawosławnej; ale wiadomość o jego nawróceniu nadeszła dopiero obecnej wiosny do Moskwy, kiedy na własne jego żądanie wyznaczono mu na mieszkanie klasztor guslicki Przemienie nia Pańskiego. Starowiercy modlili się do maja wciąż za niego jako za „męczennika".

* (Droga żelazna baltycka). *Birż. Wied.* donoszą, że droga żelazna baltycka, na którą udzieloną już została koncesja, pójdzie na Jamburg, Narwę, Wesenberg, Rewel i port Baltycki. Dwie trzecie części tej drogi przechodzić będą przez gubernję estlandzką, którą przecinać będzie przez całą długość.

* (Droga żelazna rostowska). *Odes. Wiest.* donosi, że kwestja poprowadzenia drogi żelaznej wzdłuż brzegu, która narobiła tyle wrzawy, została nareszcie rozstrzygniętą zgodnie z życzeniem gminy miejskiej. Telegram z Petersburga od gubernatora, z daty 9 (21) czerwca, donosi stanowczo, że z *powodu niezgodności gminy miejskiej, droga żelazna nie pójdzie wzdłuż brzegu.* Minister dróg komunikacji wydał już w tym duchu rozporządzenie.

* (Kolej żelazna grjazsko-orłowska). W *St. Pet. Wied.* zamieszczony był następujący telegram z Jelca, z dnia 7 lipca: Dziś przybył pierwszy pociąg na stację Don, ostatnią stację przed Jelcem. Pociąg ten przebył rzekę Don po tymczasowym moście grjazsko-orłowskiej kolei żelaznej. Otwarcia całej tej kolei spodziewają się w sierpniu r. b.

* (Kolej żel. rybińska). *Birż. Wied.* otrzymały wiarogodną wiadomość, że towarzystwu p. Kiriejewa udzielono koncesję na zbudowanie kolei żelaznej od Rybińska do stacji osiecińskiej (na kolei Mikołajewskiej) po 69,000 rub. met. za wiorstę bez żadnych zapomóg i poręczeń ze strony rządu.

* (Główna wygrana). *Birż. Wied.* donosi, że główna wygrana rs. 200,000, padła na bilet należący do urzędnika twerskiego rządu gubernjalnego.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Kwestja organizacji armji. — Opozycja.—Reformy administracyjne). *Wiedeń, 20 lipca.* Zdaje się, że kwestja organizacji armji załatwioną została w sposób zadowalniający, z Pesztu bowiem donoszą, że komisja militarna sejmu węgierskiego, po mowie mianej w sobotę przez prezesa ministrów hr. Andrassy, cofnęła większą część swych wniosków co do zmian w rządowym projekcie do prawa o organizacji armji, tak, iż przyjęcie tego ostatniego może być uważane jako niezawodne. Za to opozycja czeska przybiera coraz groźniejszy charakter, ruch w Trjeście wychodzi stopniowo na jaw jako symptom propagandy włoskiej, wzmagającej się coraz bardziej w kraju nadbrzeżnym i w Tyrolu południowym, zapowiedziane zaś reformy w administracji, nabawiają tysiące rodzin urzędników obawy o przyszłą egzystencję, zamierzone bowiem znaczne redukcje spowodują liczne dymisje urzędników, z których nie wielu uzyska pensje emerytalne. W wyższych także sferach administracji spodziewane są rozległe zmiany, które dają już w prasie codziennej powód do żywych rozumowań, pomimo, iż nie powzięto jeszcze żadnej stanowczej decyzji w kwestji osób. Ministrowie bawią po większej części u wód lub na prowincji, przed ich powrotem zaś posady namiestników nie będą bezwątpienia na nowo obsadzone. (*Nordd. A. Z.*)

* (Porozumienie z Chorwacją.) *Peszt, 21 lipca. Pester Correspondenz* ogłasza projekt porozumienia, opracowany przez deputację regnikolarną chorwacką. Podług tego projektu, do spraw wspólnych należą: sprawy całej monarchji, które mają być załatwiane na jednakich zasadach, tudzież lista cywilna króla i kwestja dotycząca armji, dalej finanse, kwestje monetarne i dotyczące pieniędzy papierowych, zawieranie traktatów, banki i przywileje, miary i wagi, udzielanie opieki krajowcom, i nareszcie prawodawstwo handlowe, górnicze, morskie i wekslowe. Wszystkie sprawy wspólne będą roztrząsane na sejmie węgierskim, do którego Chorwacja i Sławonja posyłać mają 29 deputowanych do traktowania jedynie spraw wspólnych; liczba atoli tych deputowanych ma być zwiększoną, jak skoro pogranicze wojskowe i Dalmacja zostaną na nowo wcielone. Do kosztów na sprawy wspólne Chorwacja przyczyniać się będzie w stosunku do swych sił podatkowych, które mają się do tychże sił w Węgrzech jak 6,44 do 93,56; mianowicie, w ciągu dziesięciu lat, co do których nastąpiło porozumienie z Austrją, Chorwacja przyczyniać się będzie do wydatków na sprawy wspólne w wysokości 10 procent ogółu podatków, i do wydatków na cele krajowe, w wysokości 45 procent. Na czele rządu autonomicznego Chorwacji stoi ban. Do terytorium królestwa chorwacko-słoweńsko-dalmackiego należą komitaty chorwacko słoweńskie, pogranicze wojskowe i Dalmacja, oraz komitat rjecki (fiumski), z wyjątkiem miasta Rjeki (Fiume) i okręgu nadbrzeżnego tegoż miasta. (*Cor. Bür.*)

* (Kwestja czeska.) *Die Presse* z 22 lipca pisze: „Z Czech nadchodzą wiadomości, że opozycja czeska, która trzymała się dotąd bezowocnie na gruncie teorji prawa państwowego, zamierza przejść obecnie na pole odmawiania płacenia podatków; oprócz tego donoszą, że idea ta, podkopująca wszelki dobrze uorganizowany byt państwowy, szerzona jest z wielką gorliwością przez umyślnych agitatorów czeskich pomiędzy niedoświadczonym ludem wiejskim. Okolice Mielnika mają być głównem siedliskiem tej agitacji. W państwach konstytucyjnych całego świata przedsiębrane są środki nadzwyczajne przeciw burzycielom ich organizacji i porządku; konstytucja austrjacka, pomimo całej swej wolnomyślności, nie zamyka drogi do przedsiębrania takichże środków. Czesi powinniby zastanowić się nad tem i nie polegać dłużej na pobłażliwości, która nie może trwać nadal, albowiem i tak już cały świat uważa to pobłażanie za dowód słabości."

* (Sprawy galicyjskie). Dziennik lwowski *Słowo*, w artykule wstępnym w N-rze 83, pisze pomiędzy innemi. „Nakoniec w urzędowej *Wiener Ztg* ukazał się patent cesarza austrjackiego, zwołujący sejmy na 22 (10) sierpnia i cesarskie postanowienie o odroczeniu posiedzeń rady państwa do 17 (5) października. Nie mamy powodu zadawalniania się z otwarcia sejmu lwowskiego, ponieważ w ogóle sejmy polskie na Rusi, mało przynosiły jej pożytku; chociaż nam to przykro, musimy przyzwyczaić się do myśli, że zręczna większość będzie się troszczyła o pewne swe interesa z uszczerbkiem ludności ruskiej. Nadzieja na pomyślniejszą przyszłość Rusi możliwa jest tylko wtedy, kiedy Ruś otrzyma rzeczywiste równouprawnienie i kiedy będzie miała swoich ruskich deputatów".

Prusy i Niemcy.

* (Stosunki pomiędzy Prusami i Francją.) *Die Presse* pisze: Co do stosunków pomiędzy Prusami i Francją, panuje znowu niejaka niepewność. Ostatnia mowa p. Rouher'a o polityce zagranicznej, wydała się królowi Wilhelmowi, który kazał ją sobie odczytać, nacechowaną usposobieniem niezbyt dla Prus przyjacielskiem; również w pogłoskach o porozumieniu jakoby pomiędzy Prusami i księciem Montpensier, upatrują w Berlinie jedynie wyraz złego usposobienia Francji dla Prus. Hr. Bismarck nie uznał zresztą, ażeby warto było zaprzeczać wiadomości podanej przez *Gazette de France* i odpowiedział przecząco na zapytanie w tym względzię, wystosowane przez p. Thiele'go.

Francja.

* (Ciało prawodawcze.) Spodziewają się w sobotę dnia 25 b. m. zamknięcia sesji ciała prawodawczego. Następujące prawa odłożone zostały do przyszłego roku: prawo o kolei żelaznej północnej; prawo dotyczące pożyczki miasta Paryża, i prawo o zniesieniu art. 1781 kodeksu cywilnego. Przyszła sesja, po otwarciu, będzie miała z temi trzema prawami do czynienia. Oprócz tego przedstawiony jej będzie do zbadania projekt prawa tworzącego jedną z ksiąg kodeksu wiejskiego. (*La Fr.*)

* (Przedłużenie posiedzeń izb.) Zamknięcie sesji ciała prawodawczego we Francji, opóźnione zostaje o kilka dni, z tego powodu, że izba przed rozpuszczeniem, zmuszoną będzie rozpatrzeć projekt pożyczki i sprawę pożyczki meksykańskiej. W tym roku jeszcze ciało prawodawcze otrzymało do rozpatrzenia poprawkę p. Belmontet co do reklamacij, z jakiemi Francja ma prawo wystąpić do Anglji względem pozostałych sum przyznanych restauracji, jako koszta wojenne, które niezostały spłacone. Wytrwałość p. Belmontet poczęła odnosić swoje skutki; nie sam on już jest tego zdania, jak sądzić można z artykułu *La France*. (*Nord.*)

Włochy i Rzym.

* (Kwestja soboru powszechnego.) We włoskiej izbie deputowanych, na posiedzeniu z 15-go b. m, dwóch jej członków, pp. Ferrari i Mancini, oświadczyli o swym zamiarze interpelowania rządu w przedmiocie postawy, jaką on zamierza przybrać w przewidywaniu przyszłego soboru powszechnego. Następnego dnia, izba postanowiła, że roztrząsać będzie interpelacje tego rodzaju dopiero po uchwaleniu praw niecierpiących zwłoki, będących obecnie na porządku dziennym. Z tego powodu donoszą z Florencji, że w obec niecierpliwości, z jaką deputowani wyglądają końca sesji, postanowienie odroczenia rozpraw nad interpelacją pp. Ferrarego i Manciniego do czasu, w którym ważniejsze prawa zostaną już uchwalone, wyrównywa odroczeniu tych interpelacij na czas nieograniczony. (*La Patr.*)

* (Izba deputowanych). *Florencja, 21 lipca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, jenerał Lamarmora postawił pytanie, czy ministerstwo przyjmuje zapowiedzianą już interpelację w przedmiocie sprawozdania pruskiego sztabu jeneralnego z kampanji 1866 r. Prezes ministrów Menabrea odpowiedział, że nie sądzi, ażeby interpelacja ta była na czasie. Armja włoska przyczyniła się do zwycięztwa armji pruskiej. Menabrea odczytuje depeszę rządu pruskiego, obejmującą oświadczenie, że sprawozdanie sztabu jeneralnego nie ma wcale charakteru urzędowego, oraz wyrażającą szacunek i sympatję dla armji włoskiej. Lamarmora oświadcza następnie, że cel jego interpelacji zależy w takim razie na wykazaniu licznych błędów sprawozdania pruskiego. Zaprzecza on niektórym twierdzeniom tego sprawozdania i żąda od ministerstwa włoskiego ogłoszenia całkowitego sprawozdania z tejże wojny. Menabrea odpowiada, że sprawozdanie takie zostanie wkrótce wydrukowane. Interpelacja ta nie pociągnie za sobą żadnych dalszych skutków. (*Wolffs T. B.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Ruch bulgarski). *Bukareszt, 20 lipca.* Daje się spostrzegać ruch pomiędzy tymi bulgarami, którzy przybyli do Rumunji dla znalezienia zatrudnienia przy budowie dróg żelaznych lub w polu. Dotąd słychać w tym względzie co następuje: Bulgarzy ci wrócili raptem do swego kraju rodzinnego i 100 z pomiędzy nich zgromadziło się w Pietrochane, majątku księcia Stirbey'a, gdzie porozumieli się oni z dzierżawcą tego majątku i udali się na przeciwległą wyspę na Dunaju, dokąd dzierżawca pomieniony posłał im paki z bronią. Następnie bulgarzy ci, zaopatrzeni w broń, udali się znowu na brzeg Dunaju na wielkim statku, pod pozorem ładowania drzewa. Rząd rumuński został natychmiast o tym ruchu zawiadomiony. Prowadzi się śledztwo i brzegi Dunaju są strzeżone. Jenerał-gubernator wilajetu dunajskiego, Sabri-pasza, dał także znać z Ruszczuku przez telegraf o tym ruchu ministerstwu rumuńskiemu i otrzymał od ministra spraw zagranicznych C. Bratiano następującą odpowiedź: Na wiadomość, że pewne indywidua przeszły za Dunaj, poleciłem natychmiast dawać tem większą baczność, iż rozciągłość naszych brzegów utrudnia takową. Zarządzono śledztwo i dano władzom cywilnym i wojskowym obostrzone rozkazy przeszkadzania przedsięwzięciom tego rodzaju, o jakich donosicie w swej depeszy. (*Wolffs T.B.*)

* (Sprawa kandjocka). *Clio*, dziennik wychodzący w Trjeście donosi, że poseł angielski w Grecji przesłał do swojego rządu obszerny raport o sprawach Kandji, i że zaraz po tym raporcie gabinet angielski przesłał ważne noty do dworów tuileryjskiego i petersburgskiego. P. Erskine wystawił swojemu rządowi liczne i nieprzezwyciężone trudności, jakie Porta usunąć musi, chcąc dojść do uspokojenia wyspy, i zapewnił rząd, że stronnictwo żądające przyłączenia Kandji do Grecji jest silniejsze na tej wyspie, niż w Anglji powszechnie mniemają. Nie można powiedzieć, ażeby wiadomość ta nie była prawdopodobną. (*Nord*).

* (Sprawy serbskie). Rząd węgierski, według dzienników czeskich, postanowił nie wydawać osób, których domaga się rząd serbski, lecz oddał je pod sąd i dla tego zażądał od rządu serbskiego dokumentów i dowodów.

* (Z Hercogowiny). W serbskim dzienniku *Napredak* piszą, że 30 czerwca do Mostaru przyjechał Wali-Osman pasza z czarnogórskim konsulem Pejem Pejowiczem, z banańskim wojewodą Simem Baczewiczem i kapitanem Zekiem Ognieczewiczem. Przyjechali oni do Sarajewa z Czarnogóry w celu niedozwolenia turkom budowania obwarowań. Dotąd niewiadomo czy udało się im co zrobić.—Tenże dziennik pisze, iż w Dalmacji krąży pogłoska, jakoby po żniwach, miał być zebrany obóz w Sieni i że tam uorganizują wszystko co potrzeba dla wkroczenia przy pierwszej sposobności do Bosnji i Hercegowiny. W tym celu, jak powiadają, objeżdżał niedawno granicę jenerał brygady Peszycz z Zadry.

Hiszpanja.

* (Obawy.) Z Madrytu donoszą, że zniknięcie z Londynu jenerała Prima budzi w przyjacielach ministerstwa wielkie obawy i że spodziewają się tam lada chwila ogłoszenia stanu oblężenia. (*Nordd A. Z.*)

Danja.

* (Zaręczyny księcia następcy tronu) duńskiego z księżniczką Ludwiką, jedyną córką króla szwedzkiego i norwegskiego, powitane zostały przez dzienniki duńskie jako jutrzenka długo oczekiwanej i gorąco upragnionej przyszłości, do której gorliwie dążyło jedno stronnictwo, którego wpływ pomimo ściągnięcia na kraj wielu nieszczęść, przeżył jak się zdaje wszystkie niepowodzenia. *Berlingske Tidende*, dziennik urzędowy w Kopenhadze, wyraża się w następujących słowach: „Wczoraj obchodzone były uroczyście zaręczyny księcia następcy tronu duńskiego z księżniczką Ludwiką szwedzką. Związek ten dawno był gorąco upragniony przez naród duński, i powitany zostanie w całym kraju z wielkim zapałem, przedewszystkiem kiedy się dowie, że w tej okoliczności życzenia i interesa obydwóch domów panujących zgadzają się z życzeniami ludów. Spodziewać się można, że związek ten przyniesie szczęście dla ludów skandynawskich. Żywimy w sobie nadzieje, które nie mogą być zwodniczemi, że związek ten poufny pomiędzy obydwoma domami panującemi, przyczynić się z pewnością musi do rozgałęzienia i rozwinięcia wspólności duchowej i materjalnej, istniejącej już pomiędzy trzema ludami skandynawskiemi." Organ rządu duńskiego nie mógł naturalnie mówić o unji skandynawskiej jako przyszłym rezultacie tego małżeństwa, ale chociaż mówi o nadziejach, „które nie mogą być zwodniczemi," łatwo ztąd przekonać się, że nie dalekim jest on od podzielania tych nadziei. (*Nord.*)

Ameryka.

* (Pozbawienie prawa wyborczego.) Ze Stanów Zjednoczonych donoszą o nowym środku, za pomocą którego stronnictwo radykalne chce zapewnić sobie zwycięztwo przy wyborach na prezydenta. Senat przyjął mianowicie bil, pozbawiający prawa uczęstniczenia w wyborach na prezydenta wszystkie dawne stany powstańcze, z wyjątkiem tych, które prawo rekonstytucyjne przypuściło do kongresu. Cztery tylko stany tracą w ten sposób swe prawo wyborcze, lecz bardzo być może, iż te właśnie stany zadecydowałyby o wyborze prezydenta, albowiem zdaje się, że w stanach północnych, tak demokraci jak i radykalni pozostają względem siebie w stosunku prawie równowagi. (*Nordd A. Z.*)

* (Powstanie w Meksyku.) O położeniu rzeczy w Meksyku donoszą do wychodzącej w Madrycie gazety *Correspondentia*, że powstanie przeciw Juarez'owi przybiera bardzo wielkie rozmiary. Powstańcy mają pod bronią przeszło 6,000 ludzi i są panami znacznej części terytorium. Brak im jedynie jedności i stałego sztandaru. (*Nordd A. Z.*)

O bandzie łotrów w m. Wilnie.

(Artykuł wzięty z *Rus. Inw.*)

Dnia 19 kwietnia 1868 r. przybyli do Wilna: dziedziczny obywatel Otto Wilport, żona sekretarza kolegjalnego Marja Weidel, obywatel Mitawy Edward Stiks i włościanin Marcin Brakman, za paszportami nie budzącemi żadnej wątpliwości o ich wiarogodności. Stanęli oni: Otto Wilport w domu Żmurkiewicza, a Marja Weidel z Stiksem i Brakmanem w domu Lunda. Udawali ludzi zamożnych, pragnących nabyć nieruchomości w celu założenia fabryk. Marja Weidel ubierała się ciągle bardzo kosztownie, rozdawała jałmużnę w znacznych rozmiarach, szczególnie ubogim starozakonnym, ktorym dawała czasem po 3 do 5 rsr., pokazywała wszystkim bilety bankowe i różne inne kosztowności. W skutku tego wkrótce, w istocie zasłynęła jako bogata osoba o tyle, że wielu z mieszkańców Wilna bez wahania się dawało jej do domu meble i różne rzeczy. Właściciel domu Żmurkiewicz sprzedał Wilportowi swój dom i młyn parowy za 16,000 rub. sr. Marja Weidel zaś, nabyła, za pomocą kontraktu, dom majora Lunda za 4,000 rsr., dawszy zadatku 100 rsr., a dom kupcowej Szlawickiej, znajdujący się w 6-ej gminie powiatu wileńskiego, za 1,600 rsr., dawszy zadatku 200 rsr., i zaraz zmusiła mieszkającego w tym domu komisarza gminnego Uspeńskiego, opuścić lokal, oznajmiwszy, iż *nie lubi mieć do czynienia z policją*. Nauczyciel szkoły rabinów Schreiber, sprzedał Marji Weidel warsztaty do wyrabiania chustek wełnianych i zapas wełny za 863 rsr. na weksel, a sam objął obowiązki buchaltera z pensją 150 rsr. miesięcznie.

Ze wszystkich osób które robiły umowy z Marją Weidel i Wilportem, nikt nie okazał przeciwko nim najmniejszego podejrzenia, prócz Schreibera, który w podanej do policmajstra prośbie, 8 maja, wynurzył wątpliwość o wypłacalności Marji Weidel i wykazywał dziwaczność jej postępowania; w skutku tego policmajster wileński wydał rozporządzenie, aby śledzono sposób życia Marji Weidel, prośba zaś Schreibera o ściągnięciu od niej należności z wekslu nie mogła być zaspokojona, z powodu że termin wekslu jeszcze nie upłynął.

W tym czasie Wilport pojechał do Warszawy i za pomocą obwieszczeń w gazetach, wzywał pragnących zająć różne obowiązki w fabrykach i zakładach należących do niego i do Marji Weidel. Znaczne płace ofiarowane przez Wilporta, ściągnęły ochotników, którzy poprzyjmowali obowiązki: zarządzających, kasjerów i t. p. i zapewnili sumienne spełnianie przyszłych swych obowiązków dostatecznemi kaucjami od 100 do 750 rsr. Złożywszy kaucje nowemu swemu chlebodawcy, oszukani udali się do Wilna, gdzie przybyli już wtedy, kiedy policja śledziła czynności Marji Weidel i Wilporta. Przekonawszy się wkrótce, że fabryki Wilporta nie istnieją i widząc się oszukanymi, ludzie ci, zanosząc w tym względzie skargi do policji, żądali zwrotu od Wilporta sum pobranych przez niego na kaucje. Zarząd policyjny zażądał od Wilporta i Marji Weidel objaśnień, według których, na mocy art. 1,688 kodeksu kar głównych i poprawczych, zmuszony był zaaresztować ich do czasu zaspokojenia pretensij skarżących. W objaśnieniach zaś złożonych policji, Wilport i Marja Weidel wykazali, że pretensje do nich roszczone zupełnie są niesłuszne, że fabryki ich zostaną urządzone, żądając przytem, żeby policja ukarała te osoby za zerwanie zawartych z niemi kontraktów.

Tymczasem właściciel domu Józef Żmurkiewicz, od którego Wilport kupił dom i młyn parowy wziął Wilporta i Marję Weidel na porękę na czas prowadzenia śledztwa. Zaraz potem i mieszkańcy Wilna zaczęli już powątpiewać o wypłacalności i uczciwych zamiarach tych kupców domów, i do policji od różnych osób nadchodziły prośby o ściągnięcie należności. Zaspokoiwszy pierwszego warszawskiego pretendenta, Wilport uciekł z Wilna. Żmurkiewicz jako poręczyciel udał się do Swięcian dla odszukania Wilporta a Marja Weidel i zamieszkali w jej lokalu mocno podejrzani: mitawski obywatel Edward Stiks i włościanin Marcin Brakman byli aresztowani. W takich okolicznościach policmajster wydelegował komisarza Lisowskiego do ujęcia Wilporta, naprzód do m. Swięcian, a potem do Petersburga. Komisarz Lisowski po powrocie doniósł, że Wilport 21 wyjechał z Wilna końmi Marji Weidel do stacji kolei żelaznej

Bezdany, gdzie najął od żyda konie i pojechał na stację Święciankę, a ztamtąd nadzwyczajnym pociągiem w wagonie 2-ej klasy N° 4, udał się do Petersburga.

Okoliczność ta, skłoniła komisarza Lisowskiego do wyjednania upoważnienia do udania się także do Petersburga. Za pomocą badań na peterburgskiej stacji kolei żelaznej, komisarz Lisowski dowiedział się, że młody człowiek, z rysopisu bardzo podobny do Wilporta, mianowicie: w żółtym paltonie, lakierowanych botfortach, szarym kapeluszu, z medalionem osypanym brylantami przy łańcuszku od zegarka, wzrostu średniego, lat około 25, włosów ciemnych, z niewielkim podbródkiem, bardzo małemi wąsami, z widoczną szramą, jakby od ciosu pałasza, na głowie koło lewego ucha, przybył do Petersburga, lecz nie stanął w żadnym hotelu.

Komisarz Lisowski stawiwszy się do policji śledczej, oznajmił o celu swego przybycia i prosił o wydanie rozporządzenia co do aresztowania Wilporta. Lecz usiłowania petersburgskiej policji śledczej nie zostały uwieńczone powodzeniem. Z prywatnych wiadomości zebranych przez komisarza Lisowskiego w policji petersburskiej okazało się, że Marja Weidel mieszkała w Petersburgu, pod nazwiskiem żony Połowsziza Michelson, w domu radcy kolegjalnego Korniejewa, że razem z nią mieszkali nauczyciel Edward Friedrich i włościanin Marcin Brakman, z których pierwszy ukazał się w Wilnie pod nazwą Stiksa. Obecnie Stiks i Brakman są aresztowani. Pierwszego podejrzewają jako zbiega z Syberji. Młody człowiek który w Wilnie ukazał się dod nazwiskiem Wilporta był dymisjonowanym kornetem Janem Enke.

Podczas pobytu Marji Weidel w Petersburgu, kornet Enke często ją odwiedzał. Osoby te okradły radcę kolegjalnego Korniejewa i jubilera Johansona na sumę około 7,000 rs. Była to ostatnia ich sprawka w Petersburgu. Lecz krążą pogłoski i z znalezionej u nich korespondencji okazuje się, że ludzie ci przedtem długo zajmowali się kradzieżą i oszustwem w Moskwie i Petersburgu. Komisarz Lisowski nie znalazłszy Wilporta w Petersburgu, uznał za właściwe zawezwać z sobą mieszkającą przy radcy kolegjalnym Korniejewie, jego wychowankę, Olgę Martow, o rękę której prosił Wilport i którą później okradł, dla zrekognoskowania w Wilnie aresztowanych osób i ukradzionych przez nich rzeczy.

Przy odbytej w Wilnie rewizji, na poddaszu domu gdzie mieszkała Marja Weidel i w ogrodzie znaleziono część brylantów ukradzionych Johansonowi i Korniejewowi, dokumenta pieniężne, akta hypoteczne, do dziesięciu różnych paszportów, futra, odzież, bieliznę, żołnierski krzyż św. Jerzego który nosił Wilport w Petersburgu i pieczęć kantoru Stiksa w Moskwie. Znaleziono także polisę towarzystwa ubezpieczeń, z której się okazuje że ruchomości Marji Weidel, znajdujące się w Wilnie, ubezpieczone były na półroku na sumę 6,220 rs. Oprócz tego policja, wybadawszy, że większa część rzeczy ukradzionych w Petersburgu znajduje się w zastawie u wileńskich żydów odebrała takowe na znaczną sumę, tak że teraz brakuje już niewiele rzeczy. Dalsze śledztwo jest prowadzone. Obecnie Wilport, który znajdował się w Moskwie pod nazwiskiem Stiksa, ujęty został przez policję moskiewską i ma być odstawiony do Wilna.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 12 (24) Lipca.

Kalendarz.

W sobotę, 13 (25) lipca,—św. Jakóba apost. i Krzysztofa męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 11; zach. o godz. 8 min. 1.

W niedzielę, 14 (26) lipca, — św. Anny, Matki N. M. Panny. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 12; zach. o godz. 8 min. 59.

Stan pogody.

Dziś z rana + 17 0, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł
Barometr w milimetrach.	754.3	752.2
Termometr Reaum.	+ 16 2	+ 25°8
Stan nieba.	pogodny	pogodny

Największe ciepło + 26 1, R. Najmniejsze ciepło + 14°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 3.

Widowiska.

TEATR NA WYSPIE W ŁAZIENKACH. —*Jutro*, w sobotę, balet w 3-ch aktach, **Modniarki czyli Karnawał paryzki**.—Zacznie się o godzinie wpół do 8-ej.

TEATR WIELKI. — *Wczoraj*, we czwartek. dawano operę **Violeta**, było osób 272.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w piątek, komedja w 1-m akcie, **Projekta mojej cioci**. — Osoby: Pani Gardoniére—panna *Palińska;* Cecylja jej siostrzenica—pani *Ostrowska;* Ernest Duplesis—p. *Swieszewski;* Eliza pokójówka—panna *Micińska;*—komedja w 3 aktach, p. J. Korzeniowskiego, **Miód kasztelański**. —Osoby: Barbara Sulimierska wdowa po cześniku—pani *Borkowska;* Panna Marta Łowczanka jej krewna—panna *Kwiatkowska;* Pani Hurska — pani *Niewiarowska;* Rotmistrz Kaniowa — p. *Grzywiński;* Jacek Sołoducha, rezydent to umfacki pani Sulimierskiej—p. *Królikowski;* Kacper Petryłło sąsiad wdowy — p. *Stolpe;* Grześ sługa domu— p. *Damse*.—*Jutro*, w sobotę, komedja **Majster i Czeladnik**; obrazek **Przed śniadaniem**; komedja **Małe nieprzyjemności życia ludzkiego**.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** król. pruskiego dyrektora muzyki, B. Bilsego.— We środy i soboty Symfonje. — *Jutro*, w sobotę: — I. Uwertura z op. „Rienzi", Wagnera; Wellen i Wogenwalc, Straussa; Adagio z septetu, Beethovena (na instrumentach smyczkowych); Międzyakt z op. „Lohengrin", Wagnera.—II. „Hebridy", uwertura koncertowa, Mendelsohna-Bartholdy; Symfonja B-dur Józefa Haydena: a) Adagio i allegro, b) Adagio, c) Menuet, d) Finał.—III. Uwertura z op. „Hugonoci", Meyerbeera; Flugschriften-walc, Straussa; „Podróżny", pieśń Schuberta (solo na puzonie); Teresa-polka, Sobańskiego. —Początek o godzinie 6 $^1/_2$.—Cena wejścia kop. 30.— *Wczoraj*, było osób 500.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR RAPPO (na rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej). — *Dziś i codziennie*, **Wielkie przedstawienie** — Zacznie się o godzinie 8-ej.— *Wczoraj*, było osób 193.

W ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**.— Początek przedstawienia o godzinie 8-ej, a orkiestry o godz. 7. — Miejsce numerowane pierwszych czterech rzędów kop. 55, reszty 35; wchód do ogrodu kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 365.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.—Początek o godzinie 8-ej. — Cena wejścia kop. 10.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.— Początek o godzinie 7.

W ZAKŁADZIE SZOLCA (przy ulicy Marszałkowskiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia trupy śpiewaków niemieckich pod dyrekcją p. Szulca.— Początek o godzinie 7 $^1/_2$.

ORFEUM (w domu Lessera przy ulicy Miodowej).— *Dziś i codziennie* **przedstawienia** trupy polskiej pod dyrekcją p. Kasprzykowskiego. — Zacznie się o godzinie 7 $^1/_2$.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma, —otwarty *codziennie*). W *każdą niedzielę i święto*, **Koncert** orkiestry warszawskiej.—Początek o godzinie 5-ej po południu. — W razie niepogody, Koncert odbędzie się w sali.— Cena wejścia w dni koncertowe kop. 15 od osoby.—Studenci płacą połowę. — Omnibusy aż do Zakładu, kursują z placu pod Zygmuntem — W dni powszednie wejście bezpłatne.

NA PLACU NALEWEK.—*Codziennie*, PANORAMA **Mikroskopów**.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major baron *Raden*, z Wilna; rzeczywiści radcowie stanu: *Woronin*, z Petersburga; *Dekuciński*, z Tłuszczy; *Zaborowski*, z Siedlca; — wyjechali: rzeczywiści radcowie stanu: *Artjuchow*, do Białego-Stoku; *Neuhardt*, w przejeździe z Wiednia do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 490, wyjechało osób 512;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 193, wyjechało osób 153; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 120; wyjechało osób 152; — statkami parowemi przyjechało osób 44, wyjechało osób 46;—w ogóle przyjechało osób 817, w tej liczbie z zagranicy 26 wyjechało osób 710, w tej liczbie za granicę 30.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 11 (23) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Korzybski w Żukowie, Kozłowski w Starej wsi, Bloransberg w Odesie, Sobolewska w Koninie, Sztaht w Tomaszowie, Lerch w Woli, Mazur w Włocławsku, Rosenblat w Lublinie,—listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt doręczone nie będą,—oraz 10 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znadują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 11 (23) b. m. i r. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 84, wyzdrowiało 67, umarło 11, pozostało 1882 (mężczyzn 894, kobiet 988), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 221, kobiet 187.

* W dniu 11 (23) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcijan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 8; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 7; razem 30;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcijan*: 4,— *starozakonnych*: —;— **zmarło**: *chrześcijan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 7. płci żeńskiej 6, razem 32.

Ceny targowe.

dnia 11 (23) Lipca 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	11	4	5	85	6	90
Żyto	8	40	4	65	5	25
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	4	3	—	3	15
Groch polny	9	12	4	50	5	70
Kartofle	2	40	1	20	1	50

Pud siana od kop. 30 — 33 $^1/_3$. Pud słomy od kop. 17 $^1/_2$ — 20.

Dowozy: Pszenicy 88; Żyta 131; Jęczmienia —; Owsa 86 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 11 do rs 4 kop. 14.
Garniec „ od rs. 1 kop. 37 do rs. 1 kop. 38.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 12 (24) Lipca 1868 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	6	10	6	5
Dukaty Holenderskie nowe ważno.			8	45
Frydrychsdory Pruskie.	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	78	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 835 po złp. 500 za sztukę. . . .	—	—	102	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę. . . .	—	—	51	25
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem.	—	—	32	75
„ „ „ bez kuponu	—	—	27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100 . . .	83	67	83	33
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs.100*). .	77	67	77	32
Listy likwidacyjne za rs. 100*).	68	50	68	15
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	58		—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100. . . .	81	50	80	50
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100. . . .			—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100. . . .	84	50	—	
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	109	47
„ Sierpniowe za rs. 100		—	100	25
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	131	50	131	—
„ „ „ 1866 „ 100.	132	25	131	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125.	—	—	121	50
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100.			—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę.	67	50	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt. . .		—		—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100. . . .	60	50	60	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—		—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100. . . .	90	25	89	75
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol.	—		88	50
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100.		—	—	—

WEXLE.		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	109	5	108	75
„	„ „	k. t.	108	75	108	60
Wrocław.	„	2 m.	-			
Gdańsk	„ „	2 m.	108	82 $^1/_2$	108	67 $^1/_2$
Hamburg.	300 B. Mk.	2 m.	165	30	165	-
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	46	7	44
Paryż	300 Frank.	2 m.	83	80	88	65
Wiedeń.	150 Zł. W. A	2 m.	97	50	97	35
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—			
„	„ „	k. t.			-	—
Moskwa.	„ „	1 m.	99	25	99	
„	„ „ „	k. t.	—			-

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych. . . . . . rs. k. 35 $^5/_8$
* „ „ od Listów Likwidacyinych — rs. k. 60.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 11 (23) Lipca 1868 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska.		68 $^3/_8$
Obligacje Skarbowe 4%.		67 $^5/_8$
Listy Zastawne 4%.		65 $^5/_8$
Bilety Banku Rosyjskiego.		82 $^1/_2$
Weksle na Warszawę.		82 $^3/_8$
„ Peterburg 3 tygodn.		91 $^3/_8$
„ „ 3 miesięczny		90 $^1/_2$
„ Londyn 3 „		6 $^{25}/_{8}$
„ Paryż 2 „		81
„ Hamburg 2 „		150 $^1/_2$
„ Wiedeń 2 „		88 $^7/_8$
Akcje Rosyjskie		85
Kolej Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		59 $^7/_8$
Listy Likwidacyjne		55 $^7/_8$
Nowa pożyczka premjowa 1-em		112
„ „ „ 2-em		112
dto na targu „		83
dto „ dostawę		49 $^1/_2$
Z WIEDNIA.		
		113 80
Weksle na Londyn.		84 10
„ Hamburg.		45 20
„ Paryż		63 50
Pożyczka Narodowa		59 50
5% Metaliki		214 90
Akcje Banku Kredytowego		
Z PARYŻA.		
		70 20
Renta 3%		53 50
Renta Włoska		—
Akcje Kredytu Ruchomego		
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		94 $^3/_4$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 4525. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи онаго 8 (20) Августа 1868 г. съ 12 часовъ утра, будутъ вторично производиться публичные изустные торги на продажу двухъ земельныхъ участковъ въ г. Брестѣ Куявскомъ, пространствомъ 2 морговъ 67 пр. занятыхъ въ вѣдѣніе казны отъ Доминиканскаго монастыря съ пониженіемъ оцѣночной суммы на $^1/_4$ т. е. отъ 132 руб. 19 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить квитанцію Губернскаго или Окружнаго Казначейства во взносѣ залога, наличными деньгами или другими гарантированными Правительствомъ принимаемыми въ залогъ билетами, въ томъ числѣ ликвидаціонными и закладными кредитнаго общества листами по номинальной ихъ цѣнѣ, въ количествѣ 13 р. и сверхъ того 15 руб., наличными деньгами на издержки публикаціи о торгахъ.

Прочія условія пояснены въ оповѣщеніяхъ о торгахъ на продажу въ 1868 году другихъ помонастырскихъ угодій, напечатанныхъ въ NN. 11 Варшавскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, 57 Варшавскаго Дневника, 66 Польской Газеты, 66 Ежедневнаго Курьера.

Ближайшія свѣдѣнія будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правленія.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 8 (20) Sierpnia 1868 r. o godzinie 12 w południe, odbytą będzie w jego biurze na sprzedaż dwóch kawałków gruntu ornego w mieście Brestiu Kujawskim, zawierających 2 morgi 67 prętów zajętych w zawiadywanie Skarbu po klasztorze XX. Dominikanów, powtórna głośna in plus licytacja z obniżeniem sumy szacunkowej o jedną czwartą część to jest od sumy rs. 132 kop. 19.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest przedstawić kwit Kasy Gubernjalnej lub Okręgowej na złożenie vadium w gotowiźnie listach likwidacyjnych, albo też innych papierach Cesarstwa lub Królestwa, wreszcie listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podług nominalnej ich wartości w kwocie rs. 13, oraz w gotowiźnie rs. 15 na koszta ogłoszenia licytacji.

Inne warunki objęte są w ogłoszeniach na sprzedaż realności po-klasztornych zamieszczonych w NN. 11 Warszawskich Gubernjalnych Wiedomostiej, 57 Dziennika Warszawskiego, 66 Gazety Polskiej i 66 Kurjera Codziennego z r. 1868.

Bliższe objaśnienia interesowani otrzymać mogą każdodziennie z wyjątkiem świąt i niedziel w Wydziale Dóbr i Lasów Rządowych Rządu Gubernjalnego Warszawskiego.

Г. Варшава, Іюля 8 дня 1868 года.

Асесоръ, Добошинсній.

Дѣлопроизводитель, Шумлянскій.

N. D. 4246. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи отношенія Финансоваго Управленія Царства Польскаго отъ 30 Мая с. г. за N. 18617/8862 и по силѣ резолюціи Г-на Вице-Губернатора отъ 24 Іюня (6 Іюля) 1868 г. двадцать восьмаго Іюля (девятаго Августа) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда торги (in plus) на аренду на одинъ годъ, то есть съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое же число 1869 года пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ имѣніи Кумовъ и Пободовице.

Главнѣйшія условія для торговъ на означенную аренду, суть слѣдующія:

1. Сказанный пропинаціонный доходъ, отдается въ арендное владѣніе на одинъ годъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 года по такое же число 1869 г. со всѣми доходами равно правами и обязанностями, какія имѣетъ по оному казна Царства.

2. Торги производиться будутъ изустно начиная отъ суммы 825 руб. $83^1/_2$ коп. въ годъ.

3. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ Окружное или Губернское казначейство вадіальный залогъ въ суммѣ 206 руб. $48^1/_4$ к. соразмѣрной $^1/_4$ части суммы назначенной для торговъ.

4. Означенный пропинаціонный доходъ, останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму и вадіальный его залогъ удерживается до представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

5. Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду, небудетъ имѣть права простирать претензіи къ казнѣ, а будетъ довольствоваться доходомъ, вырученнымъ съ пропинаціи Начальникомъ Холмскаго Уѣзда до срока торговъ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ имѣніи Кумовъ и Пободовице, могутъ быть пересмотриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія, или въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда, ежедневно съ 9-ти часовъ утра, до 2-хъ часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 28 Іюня (10 Іюля) 1868 г.

На подлинномъ подписали;

Асесоръ Отдѣленія, Шмидтъ,

Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D 4261. *Naczelnik Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana w biurze Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku odbędzie się publiczna licytacja na przewózkę drzewa opałowego szczapowego w latach 1868/9 sażeni kubicznych $714^1/_3$ z lasu leśnictwa Ciechocin w Powiecie Lipnowskim położonego, a mianowicie z Obrębu w Olszówki i Obory dla Zakładu Warzelni Soli. Cena do licytacji in minus ustanawia się po rs. 4 kop. 35 za sażeń kubiczny miary rosyjskiej.

Bliższe warunki dotyczące tego transportu przejrzeć można każdodziennie prócz dni świątecznych w biórze Naczelnika Zakładu Warzelni Soli. Mający chęć podjęcia się tej przewózki drzewa, winien przed oznaczonym terminem do licytacji nadesłać lub doręczyć deklarację pod adresem do własnych rąk Naczelnika Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku z wyraźnem oznaczeniem ceny, miejsca zamieszkania i podpisu z imienia i nazwiska, przy dołączeniu vadium rsr. 210 lub kwitu kasy.

Rejewski.

N. D. 4555. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Janasza Kaliskiego kupca, w Warszawie pod Nr. 1549K zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Otto Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod 548 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000, z procentem 5% od dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1868 r. i kosztami od Hermana Szajnowitz vel Schönwitz i Cecylji z Kaliskich, z tymże Hermanem Szajnowitz vel Schönwitz rozwiedzionej małżonki, w Warszawie pod Nr. 2382 zamieszkałych, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2381*A*. położonej, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została, protokółem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. sporządzonym

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Karmelickiej pod Nr. 2381*A*. na gruncie czynszowym, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do Hermana Szainowitz vel Schönwitz, w Warszawie pod Nr. 2382 zamieszkałego, i Cecylji z Kaliskich z tymże Hermanem Szainowitz vel Schönwitz rozwiedzionej, w Warszawie pod Nr. 2382 zamieszkałej, należąca, w posiadaniu dzierżawnem Eugenji z Kaliskich Frenkiel, za kontraktami urzędowymi w dniu 31 Stycznia (12 Lutego) i 11 (23) Grudnia 1867 r. przed Janem Masłowskim Rejentem zdziałanymi, od dnia 1 Stycznia n. s. 1867 r., do dnia 1 Stycznia n. s. 1872 r. za cenę roczną rsr. 1,500 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona. przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 3917 obejmująca

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana z piwnicami sklepionemi, o parterze i trzech piętrach, z 4 kominami murowanemi nad dach blachą żelazną kryty wyprowadzonymi.

2. Oficyna z lewej strony masiv murowana. z poprzednią kamienicą połączona, o parterze i trzech piętrach, z 3 kominami murowanemi nad dach blachą kryty wyprowadzonymi.

3. Kloaki drewniane w słupy deskami szalowane i deskami kryte, a pod niemi śmietnik z drzwiami obitemi.

4. Komórka z drzewa obita deskami i kryta deskami.

5. Studnia drzewem cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.

6. Ogród owocowy i warzywny, od podwórza ogrodzony sztachetkami drewnianemi z furtką, w nim drzew owocowych 22, dzikich 3 i kilka krzewów agrestu i malin i dwie altanki

7. Dziedziniec cały zabrukowany kamieniem polnym.

W nieruchomości tej znajduje się 12 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Władysława Otto, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 535 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Józefa Kruszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Maja 1868 r

Wniesiono do księgi hypotecznej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w d. 23 Maja (4 Czerwca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Władysław Otto Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 6 (18) Czerwca 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 6 (18) Czerwca 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 4556. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Janasza Kaliskiego kupca, w Warszawie pod Nr. 1549 lit. *k* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Otto, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem 5% od dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1868 roku i kosztami od Hermana Szajnowitz v. Schönwitz obywatela w Warszawie pod Nr. 2382 zamieszkałego, tudzież Cycylji z Kaliskich z tymże Hermanem Szajnowitz vel Schönwitz rozwiedzionej małżonki w Warszawie pod Nr. 2382 zamieszkałej, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2382 położonej, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, protokułem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2382 przy rogu ulic Karmelickiej i Nowolipki na gruncie czynszowym w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie położona, prawem własności do Hermana Szajnowitz vel Schönwitz obywatela w Warszawie pod Nr. 2382 i Cecylji z Kaliskich z tymże Hermanem Szajnowitz vel Schönwitz rozwiedzionej małżonki w Warszawie pod Nr. 2382 zamieszkałej, należąca, w posiadaniu dzierżawnem Eugenii z Kaliskich Fraenkiel po Hermanie Fraenkiel pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 2240*a* zamieszkałej, wedle aktów urzędowych przed Janem Masłowskim Rejentem w Warszawie w dniach 31 Stycznia (12 Lutego) i 11 (23) Grudnia 1867 r. zdziałanych, na czas od dnia 12 (24) Czerwca 1866 roku do dnia 12 (24) Czerwca 1872 r. za cenę roczną po rs. 2,000 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 4087 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kaminica masiv murowana narożnie od ulicy Karmelickiej i Nowolipki położona, z piwnicami, suterynami sklepionemi, o parterze i dwóch piętrach z dziesięcioma kominami murowanymi nad dach blachą żelazną kryty wyprowadzonymi.

2. Dom parterowy frontowy do ulicy Nowolipki zwrócony, z drzewa w słupy postawiony na fundamentach murowanych deskami oszalowany olejno pomalowany, z 4-ma kominami murowanymi, nad dach gontami kryty wyprowanymi.

3. Oficynka drewniana o parterze i jednem piętrze z drzewa w słupy deskami oszalowana z dwoma kominami murowanymi, nad dach gontami kryty wyprowadzonymi, w stanie zdezelowanym.

4. Oficynka z drzewa w słupy deskami oszalowana o parterze i dwóch mieszkalnych dymnikach, z kominem murowanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

5. Oficynka z drzewa w słupy deskami oszalowana parterowa, o jednym kominie murowanym, nad dach gontami kryty, wyprowadzonym.

6. Komórki z drzewa w słupy okratowane latami drewnianemi na wzniesieniu o 5 schodach drewnianych, pod któremi śmietnik, a obok niego cztery komórki na piwniczki obrócone, dach gontami kryty. Na wzniesieniu obok komórek jest kloaka o 4-ch siedzeniach.

7. Komórki z drzewa w słupy o parterze i jednem piętrze deskami kryte i oszalowane, z gankiem drewnianym. W zabudowaniu tem prócz komórek mieszczą się kloaki.

8 Komórki z drzewa w słupy deskami szalowane, o parterze i pierwszem piętrze z gankiem i poręczą drewnianemi, pod dachem blachą żelazną krytym, w zabudowaniu tem są także 4 kloaki.

9. Stajnia z drzewa w słupy balami cienkiemi obita, z dachem w części deskami a w części gontami krytym.

10. Studnia drzewem cembrowana z pompą drewnianą i takiemże wahadłem przykryta szulerauzem drewnianym.

11. Podwórze całe brukowane kamieniem polowym.

W nieruchomości tej jest 38-miu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Władysława Otto Patrona, w Warszawie pod Nr. 535 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Józefa Kruszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału II-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 17 (29) Maja 1868 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, w dniu 23 Maja (4 Czerwca) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału utejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego, w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Władysław Otto Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 6 (18) Czerwca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 6 (18) Czerwca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórki.

N. D. *4566. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Augusta Wiediger obywatela w Warszawie pod Nr. 1440 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rubli srebrem dziesięć tysięcy z procentem 5% od dnia 1 Lipca 1867 i kosztów od Haskla Bardiower, obywatela w Pradze przy Warszawie pod Nr. 493 mieszkającego, właściciela nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 położonej, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 28 Lutego (11 Marca) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 przy ulicy Brukowej vel Brukowanej i szerokiej, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rubel 1 kop. 95, pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału IV w cyrkule policji wykonawczej XII położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników należąca, w dzierżawnem posiadaniu Hersza Pozner za kontraktem urzędowym przed Dziewulskim

Rejentem w dniu 13 (25) Kwietnia 1867 r. zdziałanym za sumę rocznie rsr. 1,500 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości na szerokość około łokci 80, długości w głąb około łokci 100 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i jednem piętrze oraz facjatkami, piwnicami murowanemi, dachówką holenderką kryta, trzy kominy murowane mająca.
2. Zabudowanie murowane pod półdachem z gont, z kominem murowanym, pod zabudowaniem tem są piwnice
3. Mur frontowy z bramą.
4 Oficyna murowana, dachówką holenderką kryta, dwa kominy murowane mająca.
5. Zabudowanie z drzewa deskami kryte na komórki przeznaczone.
6. Wozownia z drzewa deskami kryta.
7. Zabudowanie z drzewa gontem kryte, obejmujące spichrz, młyn konny o dwóch gankach z mechaniką kompletną
8. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, obejmujące stajnie.
9. Brama do wjazdu.
10. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, mieszczące w sobie wozownię i stancją.
11. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, z kominem murowanym.
12. Dom z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający
13. Stajnia i komórki z drzewa gontami kryte.
14. Komórka z drzewa deskami kryta.
15. Kloaka z drzewa gontami kryta.
16. Podwórze niebrukowane, tylko mała część kamieniem polnym wybrukowana, w którym znajdują się dwie pompy.

W nieruchomości tej jest 22 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stanisława Sucheckiego urzędnika tegoż Magistratu.

1. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 roku

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 7 (19) Maja 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 rano dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4567. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P S. wiadomo czyni, iż na żądanie Augusta Wiedigier, obywatela, w Warszawie pod Nr. 1440 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 z procentem 5% od d. 1 Lipca 1867 r. i kosztami od Haskla Bardiower, obywatela w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 zamieszkałego, właściciela nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 385 i 386 położonej, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w d. 1 (13) Marca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowana została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 385 i 386 przz ulicy Brukowanej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału IV, w Warszawie, w cyrkule policyjnym i Administracyjnym XII, położona, na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 6 kop. 30 leżąca, dwie księgi wieczyste mająca, w naturze jednak zupełnie połączona, prawem własności do Haskla Bardiowera w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 zamieszkałego należąca, w posiadaniu dzierżawnem Hersza Pozner, za kontraktem urzędowym w d 13 (25) Kwietnia 1867 roku, przed Dziewulskim Regentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie zdziałanym, który poddzierżawił tę nieruchomość łącznie z nieruchomością Nr. 403 na rok jeden, od d. 1 Lipca n. s. 1867 do 1 Lipca 1868 roku za sumę rs. 1,500 od Haskla Bardiower, któremu służy prawo trzech letniej dzierżawy na mocy kontraktu urzędowego z d. 5 (17) Lipca 1865 r. przed Michałem Rapackim Regentem w Warszawie sporządzonego zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypoteaznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 7,200 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa w słupy deskami szalowany, na podmurowaniu, z facjatkami gontami kryty, z 2 kominami murowanymi nad dach wyprowadzonymi.
2. Dom parterowy z facjatkami z drzewa w słupy, deskami szalowany, o dwóch kominach murowanych, nad dach gontami kryty wyprowadzonych.
3. Zabudowanie z drzewa w słupy z poprzedniem połączone. gontami kryte, w małej części na mieszkanie przeznaczone, z kominem murowanym, nad dach wyprowadzonym.
4. Zabudowanie z drzewa w słupy, gontami kryte, w którem jest 9 komórek, wozownia z drzwiami dwuskrzydlowemi i kloaka o 4 sedesach.
5. Zabudowanie z drzewa w słupy, przy powyższem przystawione, gontami kryte, 2 komórki obejmujące.
6. Spichrz z drzewa w słupy, na podmurowaniu, gontami kryty.
7. Gołębnik z drzewa w kształcie komórki w slupy, goutem kryty.
8. Ogródek częścią fruktowy, częścią warzywny, z dwóch stron sztachetami z łat z takąż furtką a z innych stron parkanem sąsiednich posesji oddzielony, w którym kilkanaście drzew wiśniowych i gruszkowych, krzewów agrestowych, porzyczkowych i kwiatowych.
9. Podwórze niebrukowane, z rynsztokami gdzieniegdzie kamieniem polnym wybrukowanemi, w którem studnia z pompą drewnianą i kawałek sztachet z łat.

W nieruchomości tej znajduje się 21 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, za zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stanisława Sucheckiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r.

Wniesiono do ksiąg wieczystych powyż zajętych i zaaresztowanych nieruchomości przy Warszawie w Pradze, położonych pod Nr, 385 i 386, d. 7 (19) Maja 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4568. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Juljana Borenstädt Komornika przy Sądzie Pokoju w Brezinach zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Nikodema Bogusławskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 166 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 18,000 z procentem prawnym od dnia 20 Grudnia 1867 (1 Stycznia 1868 r.) i kosztami od Aleksandra Zyskind handlującego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2203 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dnia 15 (27) Marca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 2203 w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym IV, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się rocznie czynszu rsr. 5 kop. 66 położona, prawem własności do Aleksandra Zyskind handlującego w Warszawie pod Nr. 2203 zamieszkałego należąca, w dzierżawnem posiadaniu Binema Kornblum za kontraktem urzędowym przed Hipolitem Truszkowskim Rejentem w Warszawie w dniu 19 (31) Grudnia 1867 r. na lat trzy, poczynając od d. 1 Stycznia n. s. 1868 r. za cenę roczną rsr. 450 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 4,420 mająca

Na gruncie tej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania.

1. Dom z drzewa zbudowany parterowy narożnie przy ulicy Muranowskiej i Miłej postawiony, o 3 kominach murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych.
2. Komórka mała z desek deskami kryta.
3. Oficyna parterowa z drzewa o jednym kominie murowanym nad dach gątami kryty wyprowadzonym.
4. Oficyna parterowa z drzewa gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
5. Parkan z desek w słupy drewniane, w którym brama wjezdna.
6. Parkan, w którym furtka, takiż sam jak powyższy.
7. Komórki z drzewa gontami kryte o sześciu drzwach.
8. Kloaki z drzewa gontami kryte o trzech sedesach, pod schodkami których urządzony jest śmietnik.
9. Ogród parkanem z desek w słupy ogrodzony, w którym drzew dzikich 6 i krzewy.
10. Altana deskami kryta na słupach drewnianych.
11. Altana, której ściany w kratę z łat rzniętych deskami krytą, oraz ławek nizkich z bali cztery.
12. Lodownia w ziemi w ogrodzie urządzona.
13. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.

W nieruchomości tej jest dziesięciu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Nikodema Bogusławskiego w Warszawie pod Nr. 166 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Slizowskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 23 Maja 4 Czerwca) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości dnia 27 Maja (8 Czerwca) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 3 (15) Września 1868 r

Sprzedażą dyrygować będzie Nikodem Bogusławski Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 10 (22) Czerwca 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowe Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 10 (22) Czerwca 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 4565. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Ewy z Piaseckich, Jana Kuczyńskiego b. urzędnika małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Kuczyńskich, w Warszawie pod Nr. 652 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastącyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mających w poszukiwaniu sumy rsr. 2,100 z procentem 5% od daty ostatniego kwitu liczyć się winnym, oraz kosztami od Ludwika i Marjanny z Fudalewskich małżonków Korzeniowskich, właścicieli nieruchomości Nr. 270 w Warszawie, tamże w Warszawie pod Nr. 270 zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 10 (22 Stycznia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 270 oznaczona, w Warszawie przy ulicy Freta, na gruncie dziedzicznym, w cyrkule policyjnym i administracyjnym II, pod Okręgiem Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie położona, prawem własności do Ludwika i Marjanny z Fudalewskich małżonków Korzeniowskich w Warszawie pod Nr. 270 zamieszkałych należąca, zaś w posiadaniu dzierżawnem od dnia 1 Lipca 1866 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r. za ogólną sumę rsr. 750 za kontraktem urzędowym przed Rościszewskim Rejentem w Warszawie w d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1866 r. i 4 (16 Lipca 1867 r, oraz Michałem Przysieckim Rejentem w Warszawie dnia 22 Września (4 Października) 1867 r. Karola Neüding zostająca, na mocy rozporządzenia Magistratu miasta Warszawy z dnia 4 (16) Grudnia 1867 r. Nr. 67391/41077 za zaległe podatki zasekwestrowana, własną księgę wieczystą posiadająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej powierzchni gruntu około łokci kw. 865 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej na wapno murowana o parterze i dwóch piętrach oraz mieszkaniach poddasznych, z piwnicami murowanemi sklepionemi, pomiędzy oknami facjatkowemi blachą żelazną, a wreszcie dachówką holenderką kryta, o jednym kominie nad dach wymurowanym
2. Oficynka boczna po prawej stronie podwórka, masiw murowana o parterze i jednem piętrze holenderką kryta, o jednym kominie nad półdach wymurowanym. W parterze tej oficynki mieści się komórka i kloaki.
3. Oficynka poprzeczna masiv murowana o jednem piętrze i parterze nad dach której kryty dachówką holenderką, wymurowany jest jeden komin.

Wszystkie te zabudowania są połączone z sobą i tworzą dwa podwórka, z których jedno brukowane, a drugie mniejsze po za oficynką ad 3 opisaną leżące, parkanem z desek od sąsiedniej posesji Evansa oddzielone niebrukowane

W nieruchomości tej znajduje się dziesięciu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości Nr. 270 w Warszawie, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1 JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości Nr. 270 w Warszawie dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Czerwca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 11 (23) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 11 (23) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 4 (16), 18 (30) Czerwca i 2 (14) Lipca 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 270 w Warszawie położonej przy ulicy Freta, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 2 (14) Lipca 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs 3,000, jako szacunku przez poprzerajacych sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$

części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 4 (16) Lipca 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4563. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wiktora i Karoliny małżonków Swierkowskich, obywateli, w Warszawie pod Nr. 405 mieszkających, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Otto Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 535 zamieszkałego obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 750, z procentem 5 od sta, od dnia 16 (28) Lipca 1866 roku i kosztów od Kazimierza Fachinetti właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2310 położonej, zaś pod Nr 2766 lit. D. zamieszkałego, protokółem Michała Wacława Markiewicza Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 6 (18) Września 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Warszawie pod Nr. 2310 hypotecznie, a policyjnie Nr. 2310a. oznaczona, przy ulicy Dzikiej, pod jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału II. w cyrkule policyjnym i administracyjnym 5 i 6, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Kazimierza Fachinetti należąca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, w dzierżawnem posiadaniu Franciszka Massalskiego, stosownie do protokółu licytacyjnego przez Pawłowskiego Dominika, Komornika w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 roku na żądanie Feliksa Ołtarzewskiego, w poszukiwaniu sumy rs. 750 precentu i kosztów sporządzrnego na rok jeden, poczynając od dnia 1 Października 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1668 r. za sumę rs. 936 zostającą. Dzierżawa ta hypotecznie jest objawioną,

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Od frontu parkan z drzewa w słupy, w którym urządzona jest brama dwuskrzydłowa o furtką, obok której
2. W podwórzu oficynka z drzewa pod półdachem holenderką krytym, o kominie murowanym, w przedłużeniu zaś
3. Oficynka z muru pruskiego pod półdachem karpiówką krytym, o kominie murowanym.
4. Szopa z desek kryta deskami.
5. Oficyna z drzewa pod półdachem blachą krytym o kominie murowanym.
6 Szopa na słupkach drewnianych deskami kryta.
7. Komórka z desek kryta deskami.
8. Furtka sztachetowa dwuskrzydłowa.
9. Altana z łat zielono malowanych, blachą kryta.
10. Altana z takichże łat deskami kryta.
11. Huśtawka z drzewa z dwoma linami i deską.
12. Ławek sosnowych w ziemię wkopanych 4.
13. Drzewek dzikich około sztuk 34.

Zabudowania pod Nr. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. 11, 12 i 13 opisane, odgrodzone są już to parkanem z desek, już to sztachetami, a wedle oświadczenia Jana Sobolewskiego, do protokółu zajmującego Komornika, mają być własnością tegoż Sobolewskiego, i przez niego zamieszkane, za grunt zaś pod niemi będący, opłaca corocznie właścicielowi rs. 30.

14, Komórka z łat pod półdachem z desek.
15. Komórka z desek pod półdachem z desek.
16. Komórka z desek pod takimże półdachem o 9 drzwiach. w szczycie których urządzone są kloaki o 3 sedesach.
17. Komórka z bali w słupy pod półdachem karpiówką krytym, o 2 drzwiach.
18. Suszarnia z bali w słupy, mająca ściany boczną i poprzeczną z cegły murowane pod półdachem karpiówką krytym, w której znajduje się także fabryka farbiarska i magiel konny.
19. Szopka z bali w słupy deskami kryta, część zaś ściany frontowej murowana, tu mieści się maneż do powyższego magla.
20. Komórki z desek w słupy pod półdachem z desek o 3 drzwiach.
21. Oficyna prawa masiv murowana o parterze i poddaszu z piwnicami sklepionemi, dachówką kryta, o 4 kominach murowanych.
22. Suszarnia z desek bez dachu, na wierzchu której prowadzą schody drewniane z takąż poręczą.
23. Parkan z sztachet i desek.
24. Gołębnik z desek na słupku.
25. Komórki z bali w słupy pod półdachem z desek o 5 drzwiach.
26. Oficyna parterowa z suterynami, w połowie z drzewa, a w połowie murowana karpiówką kryta, o 3 kominach murowanych, mająca w szczycie przystawkę z desek, do której prowadzą schody drewniane z takąż poręczą, a na parterze przymurowanie z cegły na wapno, oraz wystawkę o trzech ścianach z drzewa, a czwartej z muru deskami krytą.
27. Parkan z bali z bramą pojedynczą.
28. Oficyna lewa masiv murowana, o parterze i facjatach, pod półdachem gontami krytym o 4 kominach murowanych, mająca pomost z drzewa w kształcie balkonu.
29. Ogródek owocowy i warzywny, sztachetami drewnianemi ogrodzony, w którym rośnie kilkanaście drzewek owocowych i dzikich.
30. Oficyna poprzeczna masiv murowana, w części o parterze, w części jednopiętrowa, pod półdachem karpiówką krytym. o 2 kominach murowanych.
31. Studnia balami cembrowana, z pompą i kulą żelaznemi.
32. Podwórze w małej części tylko zabrukowane, na którym rośnie kilka drzew dzikich.

Plac całej nieruchomości tej łącznie z placem pod budowlami rozległy jest w sposobie przybliżonym w ogóle łokci kw. 13,146 miary nowopolskiej.

W nieruchomości tej, jest 32 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających. po szczególe w akcie zajęcia wymienionych, nadto stoją dwa lokale pustkami, a jeden zajmowany jest w procencie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Władysława Otto Patrona w Warszawie pod Nr. 535 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, pod Nr. 387 urzędującego na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. W. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w wydziale II, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 16 (28) Września 1867 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości d. 19 Września (1 Października) 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancellarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1867 r.

Sprzedażą dyrygowac będzie Władysław Otto Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Października 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 2 (14) Października 1867 r.

Radca Dworu. Zgórski.

W dniach 23 Listopada (5 Grudnia) i 7 (19) Grudnia 1867 r. oraz 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r. odbyły się trzy kolejne publikacje, zaś w dniu 9 (21) Stycznia 1868 r. przygotowawcze przysądzenie, w którym nieruchomość ta przysądzoną została tymczasowo Władysławowi Otto Patronowi za rs. 9,000.

Termina ostatecznego przysądzenia wyznaczone jako to: na d. 28 Lutego (11 Marca) 1868 r. w którym licytacja zaczynała się od sumy rs. 17,429 kop. $16^2/_3$ jako od $^2/_3$ części szacunkuh hypotecznego, na dzień 14 (26) Maja i 14 (26) Czerwca r. r. w których licytacja zaczynała się od sumz rs. 10,367 k. 20 jako od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych ustanowionego, z powodu braku konkurentów spełzły.

Trybunał pizeto wyrokiem na dniu 8 (20) Lipca r. b. zapadłym, szacunek ten o $^1/_6$ część t. j. do sumy rs. 12,959 kop. 80 obniżył i postanowił że licytacja ma się rozpocząć od $^2/_3$ części tejże sumy, a zarazem termin nowy do ostatecznego przysadzenia powyższej nieruchomości na dzień 13 (25) Sierpnia 1868 r. godzina 10 z rana wyznaczył, w którym licytacja jak to już objaśniono zacznie się od sumy rs. 8,639 k $33^1/_3$.

Warszawa d. 10 (22) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4245. *Нешавская Таможня.*

Назначивъ въ присутствіи сей Таможни торги 19 (31) Іюля сего 1868 года съ переторжкою 23 Іюля (4 Августа) въ 11 часовъ утра: а) На капитальную передѣлку деревянной набережной на р. Вислѣ при сей Таможнѣ и б) на починку казенныхъ зданій сей Таможни, приглашаетъ желающихъ участвовать въ торгахъ на слѣдующихъ условіяхъ:

Желающіе участвовать въ торгѣ должны представить въ Нешавскую Таможню непремѣнно ко дню торга въ запечатанномъ пакетѣ: письменныя объявленія на гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и законные благонадежные залоги на третью часть подрядной суммы, исчисленной по смѣтамъ на оба вышеозначенные рода работъ 7,454 р. $27^1/_2$ коп. сер., желающіе же торговаться изустно, должны представить лично къ назначенному для торга времени тѣ же документы и залогъ.

Запечатанныя объявленія должны заключать въ себѣ: а) Согласіе принять эти работы на точномъ основаніи условій; б) Сумму, цѣну складомъ писанную и в) Мѣстопребываніе, званіе имя и фамилію объявителя а также мѣсяцъ и число когда объявленіе писано. Эти объявленія могутъ быть поданы лично при торгахъ или присланы на имя Нешавской Таможни не позже 11 часовъ дня торга, форма же составленія ихъ подробно указана въ ст. 1909 Св. Гражд. Зак. Т. X. изд. 1857 года.

Лицо, за которымъ останется подрядъ, въ случаѣ его отсутствія на торгахъ, будетъ немедленно приглашено къ заключенію контракта.

Съ заключеніемъ торговъ никакія новыя предложенія, за силою 1862 ст. ни отъ кого приняты не будутъ.

Подробныя кондиціи по настоящему подряду можно видѣть въ Нешавской Таможнѣ въ присутственные часы. Всѣ несогласныя съ ними объявленія, на основаніи ст. 1911 не будутъ приняты, если же при вскрытіи пакетовъ окажется, что нѣсколькими лицами находящимися на лицо, будетъ объявлена одна и та же цѣна, то выборъ предоставляется усмотрѣнію Таможеннаго Начальства.

М. Нешава, 30 Іюня 1868 года.

Управляющій Нешавскою Таможнею,
Статскій Совѣтникъ, (. . . . . .).

N. D. 4505. *Ратаевская Таможня.*

Симъ объявляетъ для всеобщаго свѣдѣнія, что по распоряженію Г. Начальника Завихостскаго Таможеннаго Округа отъ 2 Іюля 1868 г. за N. 2979 въ канцеляріи Ратаевской Таможни въ деревни Слупя Стопницкаго Уѣзда 18 (30) Іюля 1868 г. въ 10 часовъ утра, будутъ производится публичные торги и переторжки (in minus) на постройку чрезъ подрядъ 6-и одно-этажныхъ каменныхъ съ черепичною крышего зданій въ дер. Ратаѣ, а именно:

1) На постройку зданія для помѣщенія Ратаевской Таможни
2) На постройку 2-хъ зданій для помѣщенія служащихъ при Таможнѣ.
3. На постройку Флигеля, для помѣщенія Пакгауза и Важни.
4) На постройку службы для помѣщенія конюшни, сарая и кладовой къ квартирѣ Управляющаго Таможнею.
5) На постройку Флигеля, для кладовыхъ къ квартирамъ служащихъ при Таможнѣ.
6) На постройку деревянныхъ на стойкахъ съ забиркою досками, съ каменнымъ выгребомъ, ретирадъ и устройствъ вокругъ двора рѣшетчатыхъ заборовъ съ 4-мя воротами

Сумма на эти постройки по смѣтѣ утверждена 8,985 р. $86^3/_4$ к. с.

Къ постройкѣ слѣдуетъ приступать немедленно по снятіи подряда, такъ чтобы въ текущемъ году окончить всѣ каменныя постройки въ чернѣ и покрытъ крышею а съ наступленіемъ весны 1869 года приступить къ окончательной отдѣлкѣ сихъ зданій.

Желающіе имѣть участіе въ торгахъ и переторжкахъ, обязаны представить залогъ наличными деньгами въ количествѣ $^1/_{10}$ части смѣтной суммы; тѣмъ же за коими не останется подрядъ залоги будутъ возвращены по окончаніи торговъ.

Письменныя опечатанныя декларации при коихъ должны быть приложена квитанціи Уѣздныхъ казначействъ принявшихъ залогъ должны быть написаны согласно прилагаемой у сего формѣ, декларации сіи будутъ принимасмы въ Таможнѣ только по 18 (30) число Іюля 1868 года. въ декларацiяхъ пояснять мѣсто жительства и четко подписывать свои имя и фамилію.

Смѣты, планы и условія построекъ желающіе могутъ разсматривать въ канцеляріи Ратаевской Таможни во всякое время.

д. Слупя, 5 Іюля 1868 г.

Управляющій Таможнею,
Колежскій Асесоръ, Дембинскій.

Форма декларацiи.

Я ниже подписавшійся житель г. N. или дер. N. гмины N. Уѣзда N. даю сію декларацію Ратаевской Таможнѣ въ томъ что обязуюсь выстроить новыя какъ значится въ объявленіи опубликованномъ въ Варшавскомъ Дневникѣ N. числа Іюля 1868 г. N. 0 каменныя одно-этажныя съ черепичными крышами зданія для помѣщенія Ратаевской Таможни въ дер. Ратое а именно:

1) Зданіе для помѣщенія Таможни.
2) Два зданія для помѣщенія служащихъ при Таможнѣ.
3) Флигель для помѣщенія Пакгауза и Важни.
4) Службъ для помѣщенія конюшни сарая и кладовой къ квартирѣ Управляющаго Таможнею.
5) Флигель для кладовыхъ къ квартирамъ служащихъ при Таможнѣ.
и 6) Деревянныхъ на стойкахъ съ забиркою досками съ каменнымъ выгребомъ, ретиратъ и устройствъ вокругъ двора рѣшетчатыхъ заборовъ съ 4-мя воротами, за сумму 0000 р. (означить прописью.)

Работы буду производить согласно утвержденнымъ планамъ и смѣтамъ а также условіямъ имѣемаго быть заключеннаго со мною контракта, въ залогъ представляю 0000 руб. (означить прописью) или же квитанцію N. Уѣзднаго казначейства въ принятіи залога.

N. число Іюля 1868 г.

Мѣсто жительства имѣю въ городѣ N. почту получаю въ городѣ или въ деревнѣ N. (Разборчиво написать свое имя и фамилію.)

N. D. 4273. *Rada Szczegółowa Głównego Domu Schronienia w Grójcu.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 19 (31) Lipca r. b w Kancelarji Szpitala S-go Piotra w Grójcu, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na dwudziesto dwu letnie, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca r. b. wydzierżawienie folwarku Sadków duchowny do Domu Schronienia w Grójcu należącego, położonego 6 wiorst od Grójca, a o mil 6 od Warszawy

Każdy ubiegający się o dzierżawę winien złożyć vadium przepisami wymagane, bliższe szczegóły dzierżawy objaśnią warunki przedlicytacyjne, które przejrzeć można w Kancelarji Szpitala Grojeckiego.

Grojec d 22 Czerwca (4 Lipca) 1868 r.

Opiekun Prezydujący, A. Domański.

N. D. 4569. Podaje do wiadomości publicznej, iż zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości, mianowicie:

1. W dniu 16 (28) Lipca r b. o godzinie 10 rano za żelazną Bramą.
2. W d. 17 (29) Lipca r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną Bramą.
3. W d. 18 (30) Lipca r. b. o godzinie 10 ej rano za Żelazną Bramą; meble machoniowe, jesionowe, garderoba, lustra, lampy i t p
4. W d. 30 t. m. i r. o godzinie 9 ej rano, w sklepie domu Nr 1313c w Warszawie, różne meble, oraz towary kolonjalne.
5. W dniu 22 Lipca (3 Sierpnia) roku bież. o godzinie 10-ej rano na Grzybowie, meble jesionowe machoniowe, przez licytacją głośną sprzedane będą.

Markiewicz, Komornik.

N. D. 4564. W dniach: 16 (28) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów; 17 (29) Lipca t. r. o godzinie 10 z rana, na targu Muranów zwanym; i 19 (31) Lipca t. r. o godzinie 12 w południe, na targu głównym w Pradze, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, machoniowe, garderoba męzka i bielizna, zegar wiedeński, i w dniu 16 (28) Lipca t. r. o godzinie 12 w południe, na targu za Żelazną Bramą, w moc postanowienia Sądu, 50 butelek szampańskiego wina, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.